Diana Grigoriu
A doua şansă

7 iunie 2017

Acum câţiva ani, mi-a venit ideea să scriu un scenariu despre adopţiile internaţionale ale copiilor din orfelinatele din România. Am scris scenariul A DOUA ŞANSĂ şi l-am depus la Centrul Naţional al Cinematografiei în sesiunea iunie-iulie 2010[1]. Scenariul a câştigat aproximativ 8 miliarde de lei plus o sponsorizare de un 1, 5 miliarde de lei de la Televiziunea Română. Pe scenariul meu a pus mâna Geo Saizescu cu scopul să îi faciliteze fiului său Cătălin Saizescu „a doua şansă" de a debuta, pentru că primul debut cu mizeria „Milionari de weekend" l-a ratat. Asta e în Românica şansa de a fi odraslă de artist, nu contează cât de cretină e progenitura. În curând voi da detalii despre cum s-au delapidat o parte din banii de producţie a scenariului A DOUA ŞANSĂ, în buzunarele cui au intrat aceşti bani şi cum s-a deturnat restul de bani cu care s-a făcut un alt scenariu, un ştift de filmuleţ SCURTEIRCUIT, despre incendiul de la Maternitatea Giuleşti, doar pentru că noul manager al acestui spital, dr. Moisa Marcel Ovidiu este cumătrul lui Cătălin Saizescu (i-a botezat un copil). Trebuie să menţionez că „băiatul lui tata" nu avea niciun drept – în primul rând, MORAL – să facă acest film, pentru că eu am intrat în concurs cu taică-său, fără să fiu întrebată dacă sunt de acord! Nici până azi nu am înţeles cum a pus mâna Geo Saizescu, care a fost un regizor de comedie, pe scenariul meu care am vrut să fie o dramă psihologică. Dorinţa mea a fost ca scenariul A DOUA ŞANSĂ să îl regizeze un tânăr talentat pe care să îl ajut să debuteze. DE CE? Pentru că am absolvit Universitatea de Artă Teatrală şi Cinematografică „I.L. Caragiale" şi constat cu durere cum foşti colegi de ai mei de facultate, talentaţi, nu pot face filme din cauză că nu răzbesc să treacă de mafia din sistemul de distribuire a

1 http://cnc.gov.ro/wp-content/themes/cnc/pdf/fls-1015.pdf

banilor pentru producţia de filme. Lanţul slăbiciunilor şi al escrocheriilor şi s-ar mai putea numi – în cazul de faţă – lanţul nepotismelor şi al cumetriilor, aranjamente în cinematografia română pe bani publici!!! Lucrurile sunt atât de PENALE, că te poţi întreba: „al câte-lea este acest tun dat la banii cinematografiei române?" pentru că nu este prima dată când Geo Saizescu a făcut „film de familie" pe banii cinematografiei române. Amintiţi-vă filmul „Iubire elenă" în care dinozaurul şi-a distribuit şi fiul şi nepoţii şi mai ales nora – pe Georgiana Saizescu, o actriţă de mâna a coişpea, care s-a vrut a fi „artistă" şi tata-socru a încercat să-i îndeplinească dorinţa dar n-a putut să-i dea şi talentul de care ar fi avut nevoie pentru asta. În schimb, pe feciorusău a reuşit să îl înveţe şmecheriile de a sifona bani de la CNC, pentru că odrasla a moştenit caracterul ticălos al tatălui. Să vedeţi ce şmecherii făcea seniorul Saizescu cu banii cinematografiei române în perioada comunistă; Geo Saizescu a realizat peste 30 de filme dar a luat bani şi pentru câteva filme pe care nu le-a făcut niciodată. Şi asta o ştiu mulţi care au lucrat în Centrala Româniafilm şi care pot confirma. Când voia să facă rost de bani pentru buzunarul lui, Geo Saizescu începea să colinde pe la toate casele de filme aburindu-i pe directorii caselor de filme – aflate în subordinea Centralei Româniafilm înainte de 1989 – că are un subiect genial de film pentru care vrea să scrie scenariul şi nu se lăsa până când directorii caselor de film nu îi dădeau în avans câte 30 sau 40 de mii de lei – reţineţi că în anii „80 costa 75 mii de lei un autoturism Dacia. Apoi, seniorul Saizescu se făcea că uită, treceau luni şi ani şi nu mai preda nici scenariu, nici film. Şi mi s-a spus că şmecheria asta a făcut-o de câteva ori nu odată. Asta am spus-o ca să vedeţi de la cine a învăţat odrasla Cătălin Saizescu să facă şmecherii cu banii CNC. Deci, familia Saizescu a avut regim preferenţial de a pune mânia pe banii cinematografiei române şi în comunism şi după 1989. Haideţi să recunoaştem: CINEMATOGRAFIA ROMÂNĂ NU ARE PRODUCĂTORI.

A DOUA ŞANSĂ
(scenariu film ficţiune)

1 EXT./INT. STRADA ŞI MAGAZIN ELECTRONICE. SEARA 1

Un orăşel de provincie, din Câmpulung, mic, drăguţ, între dealuri. Seara. Trecem pe străzi. Intersecţie. Un cuplu aşteaptă ca lumina semaforului să se schimbe. Ea este însărcinată, cu siguranţă ultimul trimestru al sarcinii. Semaforul se schimbă şi cei doi traversează. Pe celălalt trotuar un grup de trei copii de 10 – 11 ani stau lângă vitrina unui magazin de electronice. Unul dintre ei are o pungă în mână şi se uită fascinat la ecranul mare colorat al unui televizor la un program care difuzează ştiri.

Cuplul intră în magazin. Prin vitrină se vede chipul băiatului care se uită la televizor, are chipul lipit de geamul în care se reflecta televizorul. Femeia îl priveşte pe băiat, apoi merge spre raionul de electrocasnice. Ceilalţi doi copii îl trag pe al treilea în pofida voinţei lui ţi acesta cedează. Cei trei dispar în aglomeraţie.

La televizor crainica:

CRAINICA

Cifrele de adopţie din ultimele luni au scăzut, fiind departe de valorile neoficiale verificate de diferite organisme internaţionale, de între 8 şi 9 mii în 2000. Moratoriul din 2001 a stopat adopţiile internaţionale şi încearcă să controleze şi încurajeze fenomenul intern.

Probabil de la o telecomandă sonorul scade la minimum, ecranul arătând volumul pe o bară verde care trece peste ochii crainicei.

2. INT. SALA DE NAŞTERI. ZI. 2

Anca Rădulescu, 20 de ani, transpirată, strânge din dinţi. Este aşezată pe masa de naşteri şi este asistată de doctorul Posea, cca. 50 de ani şi de o soră medicală. Lângă

Anca, la capul ei este o asistentă medicală.
(CONTINUED)

Anca se ridică încet şi puţin în contracţiile care o fac să strige înăbuşit dar se prăbuşeşte înapoi pe masa de naşteri.

DR. POSEA
Hai Anca, hai măi fată.

Chipul Ancăi se contractă se aude printre icnetele ei şi strigătele ei vocea doctorului sau a asistentei acoperite de respiraţia şi bătăile de inimă ale femeii. Se aude un strigăt de copil. Brusc se instalează liniştea. Doctorul şi asistentele îi arată Ancăi copilul, e o fetiţă prinsă între mâinile cu mănuşi de cauciuc ale doctorului, dar nu se aud ţipetele, nici ei, nici copilul roşu-vânăt care plânge. Este linişte.
Se aude un ceas.

3 INT. REZERVA MATERNITATEA VRANCEA. ZI 3
Pe perete sub o icoană un ceas îşi mişca secundarul. Limbile ceasornicului indică 12: 15. Anca stă culcată în pat şi priveşte cu ochi goi ceasul de pe perete. E sleită şi obosită, după naştere. Se ridică cu greutate şi trage de sub pat o pungă în care sunt haine. Încearcă să tragă o pereche de jeanşi pe ea. Rămâne doar cu un picior băgat pe un cracul de la pantaloni, câteva clipe, apoi încearcă să ridice şi celălalt picior. Se lăsă pe spate. Apoi trage jeanşii rămaşi atârnând pe ea cu piciorul liber şi cu călcâiul îi împinge cu tot cu punga sub pat. Se aud voci de afară. Anca priveşte spre uşă. Se deschide

uşa şi intră o asistentă cu un copil nou născut în braţe şi vrea să i-l arate.

ANCA
(ca pentru ea) Ce?

ASISTENTA
(către copil, după ce vede că Anca e trează) Hai la mami!

ANCA
(se retrage când o vede pe fetiţă) A nu... Vă rog...

ASISTENTA
(îşi ridică ochii de la copil şi o priveşte pe Anca) Ce e?

ANCA
(cu gest)
Lăsaţi-mă în pace.
Anca se retrage mai spre perete.
Asistenta zâmbeşte şi se apropie. Anca se retrage.

ASISTENTA
(îi prezintă fetiţa)
Uite ce drăguţă e... Hai nu te prosti, trebuie să mănânce.

ANCA
(reacţie)
Nu! Nu! Nu vreau să o văd!

Copilul s-a trezit la ţipetele Ancăi şi a început să plângă.

ASISTENTA
(*uimită, se aşază totuşi pe pat lângă proaspătă mămica ce priveşte spre fereastra ţinând strâns perna la piept*)
Dar e copilul tău, Anca... Hai, te rog frumos!

Asistenta o priveşte pe Anca şi vrea să-i pună totuşi copilul în braţe.

ANCA
(*ţipă necontrolat peste plânsul fetiţei*) Nu! Luaţi-o de aici!
Nu mă interesează, faceţi ce vreţi cu ea!

Asistenta se ridică brusc. Anca şi-a acoperit urechile şi s-a ghemuit în tăblia patului.

ANCA (CONT-D)
(*în timp ce asistentă cu fetiţa ies*)
Să nu mi-o mai aduci! Nu vreau s-o mai văd! auzi! Nu vreau! Uşa se închide trântită de asistentă.
4 INT. HOLUL MATERNITĂŢII. ZI 4
Asistenta trece cu copilul care plânge din toţi bojocii prin faţa ferestrelor mari cu zăbrele. Merge pe hol şi încearcă să o liniştească pe fetiţă. Trece pe lângă o uşă ce se deschide, de unde iese doctorul Posea.

DR. POSEA

Ce s-a întâmplat? Cine ţipă… în afară de asta mică?

ASISTENTA
(încearcă să o liniştească pe fetiţă)
O respinge domnu' doctor de parcă ar fi ciumă, râie… Şşş… hai şşş… hai cu mama… de parcă n-ar fi copilul ei!

DR. POSEA
Ei… asta nu e bine… acum ai fost prima oară cu ea?

ASISTENTA
Da… Sss…

Doctorul o mângâie pe fetiţa, cei trei merg în lungul holului, copilul mai plânge, dar nu aşa de tare.

DR. POSEA

Depresie post partum… hm, grea e viaţa asta… Maricico… câţi copii ai?

ASISTENTA
Trei am dom'le doctor.

DR. POSEA
Ştiu măi fată… dă-o la biberon… o să crească mare şi frumoasă şi cu biberon, dacă de sân n-are parte… (se întoarce ca şi cum ar fi uitat ceva) şi să vii dup-aia la mine.

ASISTENTA
Da domn-le doctor.

5 INT. CABINET DR. POSEA. ZI 5
Un cabinet ginecologic dotat cu aparatura medicală specifică: ecograf, masa de consultaţii, un pat de spital, un paravan după care se dezbraca pacientele cu un cuier pom în care sunt agitate câteva haine şi un birou mic la care medicul îşi scrie reţetele. Pe pat este întinsa o doamnă de vreo 35 de ani, Ileana Costin. Alături de ea, doctorul Posea îi face o ecografie.

DR. POSEA
(privind în monitorul ecografului)
Aveţi retroversie uterină doamna profesoară. Dar nu asta este cel mai grav. Grav e că, din analizele dumneavoastră… reiese că aveţi insuficienta lutheala.
(*Se ridică şi închide ecograful, pune cele două sonde pe tăviţa lor şi îi oferă o cutie de şerveţele să şteargă soluţia*)
Puteţi să vă îmbrăcaţi.

Ileana se ridica stânjenita şi merge spre paravan în timp ce se şterge pe abdomen. Dr. Posea merge spre birou, îşi scoate mănuşile pe care le aruncă într-un coş aflat lângă lavoarul vechi. Se aşază la birou. Priveşte înspre fereastra apoi răsfoieşte teancul de hârtii şi de analize pe

care îl are în faţă. Ileana iese de după paravan şi se apropie de birou. Rămâne în picioare.

DR. POSEA (CONT-D)

Luaţi loc. Din păcate nici analizele soţului dumneavoastră nu sunt mai bune. Soţul dumneavoastră are azospermie... Îmi pare rău... trebuie să vă spun că nu veţi putea avea copii.

(după o pauză în care o aşteaptă pe Ileana să iasă din surpriză)

Singura soluţie, cred, este adopţia.

Ileana se ridica îşi ia poşeta şi vrea să iasă. Nu poate să vorbească. Se întoarce cu intenţia de a spune ceva dar rămâne tăcuta.

Doctorul Posea îi întinde dosarul cu analize pe care Ileana îl ia şi îl pune sub braţ.

DR. POSEA (CONT-D)

(se ridica de la birou şi vine spre uşă)

Haideţi cu mine! Hai... Hai, Ilenuţo că nu-i sfârşitul lumii!

6 INT. SPITAL ZI 6

Cei doi ies din cabinet. La uşă sunt două gravide şi o femeie mai în vârstă. Ileana le priveşte şi apoi brusc grăbeşte pasul, se opreşte mai în faţă şi încearcă să bage dosarul în poşetă.

DR. POSEA

Vin imediat fetelor, în cinci minute sunt înapoi, vă rog să nu-mi naşteţi acum şi aici că mai am ceva treabă.

Clar?

FEMEIE 1

Nu... ăăă... da, domnu' doctor.

DR. POSEA
Aşa.

FEMEIA ÎN VÂRSTA
Domnu' doctor!

DR. POSEA

Da.

FEMEIA ÎN VÂRSTA
Noi am venit să...

DR. POSEA
Mai femeie... ai venit să naşti tu sau ce? N-ai răbdare să-ţi vezi nepotu?
Stai jos acolo că vin înapoi imediat.

Dr. Posea o ajunge pe Ileana din urmă şi o conduce pe coridorul lung. Cei doi nu-şi spun nimic.

DR. (CO
POSEA NT-D)
Ajun drep salonului su no r
g în tul unde nt u ii.
Intră. Asistenta pregăteşte câteva biberoane. Ajung în dreptul unui pătuţ.

DR. POSEA (CONT-D)
Ea e Mihaela! Faceţi cunoştinţă: O fetiţă sănătoasă tun şi frumuşică foc... A fost abandonată. În câteva zile va fi preluată de DePeCe... de Direcţia pentru Protecţia Copilului. Fetiţa începe să plângă.
Ileana o priveşte apoi îl priveşte pe doctor. Vrea să o ia în braţe dar...
Dr. Posea o ia din pătuţ pe fetiţa şi o aşază în braţele femei care o primeşte şi în braţele ei fetiţa tace.
Ileana o priveşte lung, cu drag. Dragoste la prima

vedere s-ar putea spune.

ILEANA
(cu emoţie)

Ce mică este! Cum...?

Îl priveşte pe Dr. Posea dar nu are curaj să-l întrebe nimic.

DR. POSEA
Trebuie să obţineţi acordul pentru adopţie de la mama biologică, în cazul în care aceasta vrea să o abandoneze. Apoi trebuie să faceţi o cerere la Direcţia de Asistentă
Socială pentru Protecţia Copilului.

7 INT. REZERVA MATERNITATEA VRANCEA. ZI 7
La fereastra rezervei este o masă şi un scaun pe care stă Anca. Cojeşte înfometatata o portocală şi o mănâncă.
Degetele trec pe sub coaja portocalie şi o jupoaie cu uşurinţă. Se deschide uşa şi intră asistenta medicală care se ocupa de fetiţa ei.

ASISTENTA
Te caută o doamnă de la Protecţia Copilului, vrea să vorbească cu tine. Anca nu are nicio reacţie.

În rezerva intra o femeie tânără, de aproximativ 25 de ani, Ioana Iacobescu, de profesie asistent social.

IOANA
Dumneavoastră sunteţi Anca Rădulescu?

Anca mănâncă în continuare din portocala desfăcând tacticos câte o felie. Asistenta o priveşte încruntata.

ANCA

Eu.

IOANA

Eu sunt Ioana Iacobescu, asistenta socială la Direcţia pentru Protecţia Copilului. Vreau să discutăm despre fetiţa ta...

ANCA

Aşa... de ce?

IOANA

Nu ştii de ce?

ANCA

Nu... dar poate îmi spui tu?

Asistenta iese din cameră, Anca o urmăreşte cu privirea.

IOANA

Tatăl fetiţei de ce nu vine să vă vadă?

ANCA

Tatăl?

IOANA

Da.

ANCA

(baga în gură o felie de portocală) Habar n-am cine este.

IOANA

Nu ştii cine este tatăl copilului tău?

Anca priveşte pe fereastra prin plasă metalică vopsită în verde. Ioana aşteaptă ca Anca să îi răspundă.

ANCA

(în cele din urmă)
Am făcut-o pe-ntuneric… Nu are tată… nu ştiu cine e.

IOANA
Şi acum? Ce ai de gând să faci cu fetiţa?

ANCA
Păi ce să fac cu ea? Hai să vedem… Să i-o duc maică-mii acasă, s-o crească ea din pensia ei… să nu mai zic şi din ajutorul de şomaj al lui taică-meu? Cu ce s-o cresc?

IOANA
Adică vreţi să o abandonaţi?

ANCA
Aşa se zice? Abandon?

IOANA
Da.

ANCA
(o priveşte pe Ioana în ochi) Am de ales?

IOANA
Da.

ANCA

Eu nu cred.

IOANA
Dacă părinţii tăi nu te primesc acasă cu copilul, Direcţia pentru Protecţia Copilului îţi poate oferi un loc în centrul de plasament „Mama şi copilul” în care poţi să îţi creşti copilul până la un an. Apoi…

ANCA
(o întrerupe)

Da’ nu mă interesează! Nu mi-am dorit copilul ăsta! Înţelegi? E o greşeala... o greşeală...

IOANA
Anca... un copil nu este o greşeala... iar acum are foarte mare nevoie de tine.

ANCA
Nu.

IOANA
Nu?... Adică?

ANCA
Nu are nevoie de mine. Are nevoie... de Dumnezeu ştie ce...

IOANA
Da... are nevoie de tine şi poate că Dumnezeu de care vorbeşti...

ANCA
(*o întrerupe, cu ură*)

Dumnezeu nu ştie cui să dea copii, domnişoară. Clar?

IOANA
(*îşi pierde răbdarea*)
Poate că ai dreptate! (După o pauză lungă) În cazul ăsta, trebuie să ne dai o declaraţie de abandon.

ANCA
(sarcastic) Unde semnez?

8 EXT. SCOALA. ZI 8
Câţiva băieţi bat mingea pe terenul de sport al şcolii. Fetele sunt adunate pe o latură a terenului de jur-împrejurul profesoarei de sport. Se aude soneria.

Profesoara le dă liber şi toţi fug înspre scoala. Ajung toţi la uşă şi se bulucesc intra şi fug în sus pe scări. Grupul, compact intra pe un coridor lung. Uşile de la clase se deschid şi ies copii în recreaţie. Din prima clasă un băiat o împinge pe o fetiţă, cu intenţie, în valul de copii care aleargă să ajungă primii în clasă. Fetiţă este împinsa violent înapoi de valul de elevi mai mari. Ileana îi vede.

FETIŢA
(care s-a şi speriat) Vlad! Te spun.

BĂIATUL
S-o văd şi pe asta! Pârâcioas-o!

Ileana iese din clasă cu catalogul şi îl răsuceşte pe Vlad spre ea.

ILEANA
(fermă) Vlad!

BĂIATUL
N-am vrut... a fost din greşeala.

ILEANA
Ce înseamnă asta? Te-ai lovit Luiza?

Vlad lasă capul în jos. Luiza dă din cap că nu.

BĂIATUL
Îmi pare rău.

ILEANA
Are şi de ce, o să vedem cât de viteaz eşti mâine. Ileana pleacă şi intră în cancelarie.
9 INT. CANCELARIE. ZI 9
Ileana pune catalogul în rastelul special şi merge spre masa mare de consiliu. Citeşte un anunţ pus sub geamul gros, în timp ce Ileana citeşte, peste oglinda în

care se rujează o profesoară o măsoară lung. Lângă ea Profesorul Dinu citeşte un ziar, practic se vede doar când dă pagină pentru ca tine ziarul aproape de ochi.

PROFESOARA

Vai dragă ce rochie eleganta ai! De unde ţi-ai luat-o? De la Paris?

ILEANA

Recondiţionată din ladă de zestre a maică-mii.

Ileana pleacă fără chef şi se aşază pe un fotoliu. Pe uşă intra Victor Costin, soţul Ilenei. Are un braţ de manuale pe care le lasa cu grijă pe geamul mesei mari. Apoi începe să le repartizeze:

VICTOR

Aşa… Una două trei de Istorie, una două… şi patru de geografie şi… trei… cinci fizică… să ai de unde alege… câte vrei dom'le.

Au înnebunit ăştia de la minister cu alternativele lor. Profesoara priveşte la cele trei teancuri, se apleacă şi îşi ia poşeta.

PROFESOARA

(pune portfardul în poşeta şi se ridică din scaun)

Păi… Şi pe bieţii copii i-au zăpăcit complet… ce să mai zicem! Hai parc-am terminat pe astăzi.

Profesoara iese din cancelarie în timp ce Profesorul Dinu o urmăreşte cu privirea.

PROFESORUL DINU

Ei na… cârcotaşi mai sunteţi!

Când n-aveaţi deloc? Acu tot e ceva.

Profesorul scoate tacticos patru cinci bilete pronosport din servieta de piele model 1950, probabil şi că an de fabricaţie se potriveşte… nu este exclus. Le întinde pe sticlă şi apoi deschide din nou ziarul de Sport, trecând

în revista rezultatele şi „1 x2-ul” pe care l-a bifat. Este foarte atent cu fiecare

bilet în parte. Victor se aşază şi scoate un teanc de extemporale pe care începe să le corecteze. Ileana îl priveşte pe Dinu cum verifica biletele. Apoi se ridică şi merge spre fereastră. De afară se aud copii cum bat mingea, cum aleargă şi striga care mai de care. Prin plasă de pe grilaj se văd alergând de colo colo după o minge roşie. Ileana vine şi se aşază lângă Victor care-şi vede de treabă.

ILEANA
Victor?

VICTOR
(ridică privirea spre Ileana) Mhm?

ILEANA
Am luat analizele. Au ieşit prost... foarte prost...

VICTOR
Despre asta vorbim acasă Ileana.

Victor se întoarce la corectat lucrări, mai nervos decât înainte. Ileana rămâne câteva clipe tăcută apoi:

ILEANA
Singura soluţie...

Mingea roşie izbeşte grilajul de afară întrerupând dialogul Ilenei care tresare brusc. Se ridică şi merge la geam, o urmează imediat Victor. Dinu nu se sinchiseşte.

ELEVUL

(cu mingea recuperată sub braţ)
Mă iertaţi... vă rog doamnă profesoară... vă rog!

Ileana nu-i răspunde, încuviinţează din cap şi se răsuceşte spre Victor.

VICTOR
(râde)
Ei poftim. Vrei copii... poftim câţi vrei.

ILEANA
Copii altora...
(o umbră) Numai al meu şi al tău.

VICTOR
(*cu intenţia de a se retrage*) Numai belele.

Dinu începe să rupă biletele. Se ridică şi merge spre rastelul cu cataloage.

PROFESORUL DINU
Cât mai e din pauza?

VICTOR
Două minute...

PROFESORUL DINU
Păi nu mergi?

VICTOR
Am o fereastră...

PROFESORUL DINU
A...

Dinu iese cu catalogul sub braţul cu care ţine geanta.

ILEANA
Victor... vreau să te rog ceva.

VICTOR
Ce să mă rogi?

ILEANA
De câţi ani suntem noi căsătoriţi nu ţi-am cerut nimic... (îl aşteaptă pe Victor să facă un gest, ceva)
Vreau să vii cu mine să îţi arăt o fetiţă.

VICTOR
(o priveşte lung) Ileana!

ILEANA
Nu ai dreptul să mă refuzi.

10 INT. APARTAMENT FAMILIA RĂDULESCU. SEARA 10

Un modest apartament de bloc, dintr-un cartier muncitoresc. Interiorul e amenajat sărac, cu mobilă descompletata. Un bărbat de aproximativ cincizeci şi cinci de ani, nebărbierit, cu o sticlă de vodcă în mâna şi cu un pahar în cealaltă bea. E beat. E îmbrăcat într-o pijama şi are agăţată la reverul pijamalei o decoraţie pe care i-o arăta nevestei lui, o femeie 50 – 52 de ani ce mângâie o pisică.

TATĂL ANCĂI
(lustruieşte şi se chinuie să o aburească pentru efect dar se încurca în pahar)
Vezi măi... asta! (Gest) Am primit-o de la Ceauşescu personal. Personal! Erou al muncii socialiste-n p... mea.
(pune paharul pe o poliţă) Acu sunt şomer. Douăzeci şi cinci de ani. Da... Auzi mă... cine mă mai angajează pe mine acum... la vârsta asta? Hm?... Hm? auzi! Privatizare! Hoţie bă! Foşti oameni ai muncii”. Foşti, foşti. Cine dracumai are nevoie de noi? UE? O să ne dea UE o laie... o laie... Nu crezi că ar trebui să mă duc la cimitir, la mormântul lui Ceauşescu şi să-i dau decoraţia înapoi? (Gest) Ia-o bă tovarăşe... secretar general. Na.

MAMA ANCĂI
(sătulă de placă)
Hai măi… iar te-ai îmbătat…

TATĂL ANCĂI
Ruşine să-mi fie! Toată lumea-i trează numai eu sunt beat… Ce să zic… nu io sunt beat… ia-o bă tovarăşe…
(se împiedica de o altă pisică) …
câţ… zât… – ţi-ar pisicile ale dracului să-ţi fie… zââât…

MAMA ANCĂI
(o zgârie cealaltă când degajează locul speriată) Dă-le pace… Ce ţi-au făcut bietele animale… A?

TATĂL ANCĂI
O să umpli casa de purici aia am… te-a găsit pe tine să creşti pisici acuta bătrâneţe… da… purici n-am făcut… ca

decoraţie… am. Femeia merge după pisici să vadă ce au păţit de la tratamentul violent. Intră Anca.

TATĂL ANCĂI (CONT-D)
Aaa… ia uite cine-a venit.
Se răsuceşte spre locul unde era femeia dar spre surpriza să nu găseşte pe nimeni pe scaunul acuma gol. Se întoarce spre Anca, îi face loc să treacă.

ANCA
Stai fără grijă că mă schimb de haine şi plec.

TATĂL ANCĂI
Ai mă?
Tatăl Ancăi se cauta prin buzunarele de la pantaloni după ţigări, trecând sticla dintr-o mâna într-alta.

TATĂL ANCĂI (CONT-D)
Auzi... ia dă nişte ţigări!
Anca îi aruncă pe măsuţă un pachet de ţigări şi dispare în camera ei.

11 INT. APARTAMENT FAMILIA RĂDULESCU CAMERA ANCA. SEARA 11
Anca începe să se dezbrace. Scoate jeanşii de pe ea şi începe să se deschidă la cămaşă. Rămâne în sutien şi chiloţi. Scoate cu grijă sutienul. Pe mameloane rămân două bucăţi rotunde de vată. Intră mama în timp ce ea desprinde cu grijă vata îmbibata în lapte aproape uscat.

MAMA ANCĂI
Anca.

ANCA
Zi.

MAMA ANCĂI
Ai nişte bani?

ANCA
(smulge al doilea tampon şi deschide şifonierul trăgând câteva haine de pe cuier) Pe-n ce? Să-i daţi pe băutura?

Mama scoate o factură din sort şi o întinde demonstrativ.

MAMA ANCĂI
Ne taie curentudacă nu plătim.

ANCA
Şi aşa trăiţi pe-ntuneric.

MAMA ANCĂI
Şi întreţinerea...

ANCA
Mhm...

MAMA ANCĂI
Cum a fost mamă?

ANCA
Vezi tu acolo de pisicile tale şi nu te mai aia grijă de cum mi-a fost mie, clar?

Anca îşi schimba lenjeria de corp, ia un sutien nou dintr-un sertar şi apoi îl potriveşte cu grijă.
Pisicile se strecoară în camera la picioarele mamei.

MAMA ANCĂI
Tu nu mai poţi să faci rost de nişte bani?

ANCA
(văzând pisicile) Zât!... ce bani?

Mama îi trage fermoarul la rochia înflorata. Apare şi tatăl în tocul uşii.

ANCA (CONT-D)
Să mă duc să mă întind cu unu şi cu altuşi să vă dau vouă? Şi tu ce te uiţi? Ce nu m-ai văzut de mult?

TATĂL ANCĂI
Acufata tatii... dacă e să fii curvă... fi măcar o curvă deşteaptă! Dacă tot ai făcut un copil... măcar să ştii cui să ceri pensie alimentară. Să-l fi făcut tu cu unucu bani... eheee.

ANCA
(se apropie furioasă de el îl apucă de decoraţie)
Auzi mă! Să ţi-o bagi în cur poate-ţi dă ţie Ceauşescu o pensie alimentară, a? Fii tu deştept şi pentru mine.

Anca iese val vârtej din cameră şi trânteşte uşa la apartament. Tatăl Ancăi rămâne privind în urma ei. Femeia aduna lucrurile împrăştiate şi cele două tampoane. Plânge.

TATĂL ANCĂI

Numai tu eşti de vină. N-ai ştiut s-o educi! Aia e… ar trebui să-ţi crăp capuăla sec… că-i proastă ca tine… Dumnezeii mă-sii…

Femeia nu-l bagă în seamă. Adună lucrurile şi plânge.

12. INT. GARSONIERĂ IOANA. NOAPTE. 12

Ioana şi prietenul ei stau cocoţaţi şi ghemuiţi separat în pat. Beau câte un ceai. El încearcă să o managaie. Ea îl refuză.

IOANA

Lasă-mă… nu am chef de nimic…

MIHAI

Ei şi tu…

IOANA

Ce porci sunteţi voi bărbaţii… Azi am dat la maternitate, iară, peste una… Vai de capul ei… născuse… singură… Ce soţ?… Ce bărbat?… sau cineva… era terminată… nici de copil nu voia să audă, mi-a tăiat pofta de mâncare…

MIHAI

Hm… prea le pui la suflet…

IOANA:

Hm ştii tu ceva… o să dormi pe jos… pe covoraş… dacă vrei să rămâi…

El se ridica paradoind-o uşor. Pare un tânăr ok. Cu o

figură studioasa. Ridică din cuier un palton şi-l aruncă pe jos în faţa patului ei.

MIHAI

Ca să nu zici că nu înţeleg eu sentimentele înalte... deşi cui pe cui se scoate...

Ea însă îl ţine la distanţă. Stinge veioza şi se cuibăreşte singura în pat.

13 EXT. STRADA ŞI BAR. NOAPTE 13

Anca sta în faţa barului şi fumează rezemată de zid. Priveşte macadamul umed, luminat de stâlpul oranj. Trage din ţigareta. Lasa fumul să urce. Doi clienţi ies din bar râzând. Anca nu-i băga în seamă. Râsul lor se stinge după ce au dat colţul. Anca „sudează” o altă ţigareta de prima.

Iese un bărbat până în patruzeci de ani. Se lasa cu spatele de zid lângă ea. Îşi aprinde şi el o ţigaretă. Bărbatul o măsoară cu privirile în timp ce trage un fum.

14. EXT. PARC. NOAPTE 14

Anca sta pe o bancă. În spatele ei în iarba o lumină albă, un glob rotund de sticlă. Parcul e pustiu. Anca se răsuceşte şi priveşte spre aleea lungă care se pierde în întuneric pentru a revenii departe luminată de un alt glob alb, aflat în iarbă.

15. EXT. PARC. ZI 15

O femeie în vârsta trece cu un căţel. Ajunge în dreptul băncii pe care este Anca. Anca se ridică şi pleacă în direcţie opusă.

16. INT. DGASP CAMERA COPII. ZI 16

17.

Ioana o ridică pe Mihaela din pat. Este cu o îngrijitoare. În pătuţurile din camera mai sunt doi trei copii. Ioana se aşază cu fetiţa în braţe.

IOANA

Mergi la Andrei... îi dau eu să mănânce Mihaelei. Îngrijitoarea îi zâmbeşte Ioanei şi merge spre un pătuţ aflat în partea opusă. Ioana ia un biberon şi începe să o hrănească pe Mihaela. O priveşte cu drag. Fetiţa mănâncă.

Ioana o şterge de lapte. O ridică. Face câţiva paşi prin cameră cu Mihaela în braţe. O priveşte pe îngrijitoare. Cele două femei se privesc. Ioana se apropie de pătuţ şi o aşază pe Mihaela în pat. Fetiţa adoarme. Ioana o priveşte câteva clipe. Iese.

18 INT. APARTAMENT FAMILIA RĂDULESCU. SEARA 18

Ioana este în hol împreună cu tatăl Ancăi.

TATĂL ANCĂI

Păi e acasă... Anca!

ANCA

(iese din camera ei, somnoroasa într-un tricou puţin mai lung) Ce vrei?

IOANA

Bună seara.

ANCA

Bună... ce mai vrei?

IOANA

Să stăm puţin de vorbă.

ANCA

(se sprijină cu umărul de perete) Da... de ascult.

IOANA

Aş dori să vorbim între patru ochi.

TATĂL ANCĂI

Danu trebuie să vă formalizaţi… cre-că ştiu despre ce…

ANCA
Hai în camera mea.

Ioana merge pe holul îngust, tatăl merge spre sufragerie, se opreşte şi se întoarce spre camera Ancăi. Anca o urmează pe Ioana, cele două intra în cameră.

TATĂL ANCĂI
(din uşă)
Vă pot aduce nişte bere… sau o cafea dacă vreţi.

ANCA
Tata, n-ai tu nişte treabă pe dincolo?

IOANA
Nu mulţumesc. Tatăl Ancăi pleacă. Anca închide uşa.

ANCA
(ca pentru ea) Să se bage el…
(o măsoară pe Ioana) Aşa, ce s-a întâmplat?

IOANA
(privind camera) Nu-i cel mai bun mediu pentru un copil… adică să crească, să…

ANCA
Din acest motiv ai venit, să-mi spui că mediul ăsta (gest) nu e bun pentru un copil să crească? Crezi că eu nu ştiu? hm? Nu mai bine treci direct la subiect?

IOANA
(în picioare nu are unde să se aşeze) Este vorba de Mihaela.

ANCA

(strânge patul răvăşit)
Păi nu v-am dat declaraţia? Parcă era suficient.

IOANA
Fetiţa ta este norocoasă.

ANCA
Norocoasă!? Domnişoară... haideţi să trecem peste chestiile astea. Sunt sătula de vrăjeli. Ce mai vreţi de la mine?

IOANA
O familie este interesată să o ia în adopţie.

ANCA
Da, şi?

IOANA
Şi... e nevoie de acordul tău.

ANCA
Aaa... e nevoie de acordul meu. Nu ajunge o hârtie...

IOANA
(îi dă o hârtie pe care o scoate din geantă) Poftim.

ANCA
(citind)
Cine-s ăştia?

IOANA
Căută din priviri şi apoi pleacă spre capătul din dreapta. O familie.
ANCA
(acidă)
O familie? Unde copilul meu poate să crească?... vreau să ştiu şi eu în ce mediu va vreste copilul meu...

19. INT. APARATAMENTUL FAMILIEI COSTIN. NOAPTEA. 19

E noapte. Soţii Costin sunt culcaţi în pat. Întinşi cu faţa în sus, îşi vorbesc în noapte.

ILEANA:
...nu ştiu... dar ar trebui să înţelegi şi tu...

VICTOR:
Viaţa nu e ca în filme... Am auzit de o mulţime de situaţii... cu unii care au crescut copii... şi...

ILEANA:
...şi...

VICTOR:
Când au crescut au avut numai probleme...

ILENA:
Hm... nu o lua şi tu aşa... tu ştii că pe mine mă iubesc copii... la şcoală... şi... în viaţă nu e telenovela... dar mie foarte clar...

VICTOR**:**
Ce ţi-e clar?

ILENA:
Că trebuie să cresc un copil... Astfel e totul degeaba...

VICTOR:
N-o să fie uşor...

ILEANA:
Nimeni nu zice a o să fie uşor... Dar Dumnezeu e sus şi vede tot...

20 EXT. INT SCOALA. ZI 20

Anca intra în curtea şcolii. Copii mulţi şi câţiva părinţi. Copii intra în şcoală. Anca se amestecă în grupul de copii şi odată ajunsă pe coridorul lung se uita în stânga şi apoi în dreapta. Gălăgie, un du-te vino gălăgios... Trece pe lângă uşile înalte care au câte o plăcuţă cu indicativul clasei, prin care forfotesc copii. Ajunge în faţa cancelariei. Se opreşte, rămâne câteva clipe în faţa uşii cu mâna ridicată. Bate la uşă şi intră. Toţi profesorii sunt adunaţi. Între ei Ileana, Victor.

ANCA

Bună ziua. O caut pe doamnă profesoară Ileana Costin.

ILEANA

(o priveşte lung) Da.

Cele două ies împreună din cancelarie, Victor le priveşte gest de „cine e?”. Ileana ridică din umeri, nu ştie cine este.

21 INT. SCOALA HOL. ZI 21

Ileana o măsoară din priviri pe Anca.

ILEANA

(parcă o ştie) Ne cunoaştem?

ANCA

Cred că da. Sunt mama Mihaelei.

ILEANA

(surprinsă) A... da?

ANCA

Am auzit că vreţi să-mi luaţi fetiţa.

ILEANA

Aaa!... aş dori să o înfiez... Da.

Ileana face loc unui grup de copii care trec spre clasă şi care o salută.

ANCA
(îi priveşte pe copii)
Şi v-aţi întrebat dacă eu sunt de acord?

ILEANA
De acord?

ANCA
Să-mi dau copilul?

ILEANA
Odată ce ai... abandonat copilul, am crezut că nu te mai interesează.

ANCA
Cum să nu mă intereseze? Eu m-am chinuit să o nasc... şi ai auzit cum este, nu? N-o să ştii niciodată cum e să naşti un copil...

ILEANA
(după o pauză, aşteptând ca Anca să continue) Şi pentru asta ai venit aici? Ce vrei?

ANCA
Nimic nu e gratis doamnă profesoară.

ILEANA
A... bani.

ANCA
Exact!

ILEANA
Ar fi interesant să aflăm ce zic autorităţile.

ANCA
(cinică)
Ar fi... Nu zic nu. Dar mai interesant ar fi să vă luaţi dumneavoastră nişte plastilină şi să modelaţi un copilaş ca p-al meu nu cred că... o să aveţi parte de el.

Anca dă să plece.

ILEANA
Stai... stai... te rog. Poate ne înţelegem... Spune-mi cât vrei?

ANCA
(iniţial cu spatele, se întoarce şi o priveşte lung) Zece! Zece vreau doamnă profesoară. Zece mii de euro.

ILEANA
(reacţionează)
Cât? Nuuu... eşti nebună fetiţ-o!
Şi eu şi soţul meu suntem bugetari... De unde?

Câţiva copii trec în fugă pe lângă cele două. Ileana se trage mai lângă fereastră. Anca se apropie de ea.

ANCA
Eh... Auzi?

ILEANA
Da.

ANCA
Ai maşină?

ILEANA
Poftim?

ANCA
Maşină... automobil? Chestie d-aia cu volan... ai?

ILEANA
Da.

ANCA
Ce?

ILEANA
O Novă.

ANCA
Mda... Nova...

22 INT. SALA DE JUDECATĂ. ZI 22
În prezidiu este instanţa. Membrii completului de judecată sunt cinci judecători îmbrăcaţi în robe. În partea dreaptă, grefiera notează ce spune preşedinta completului de judecată, judecătoarea Doina Dumitrescu. În sala sunt soţii Ileana şi Victor Costin, părinţii adoptivi, o asistentă socială, reprezentanta DASPC Vrancea, cu micuţa Mihaela în braţe. Retrase, în spate sunt: Anca Rădulescu, mama biologică şi Raluca Sârbu, jurista DASPC Vrancea şi consilier juridic la un ONG „New Family” care are ca obiect de activitate: adopţia.

JUDECĂTOAREA
În conformitate cu Legea nr. 47/1993 cu privire la declararea judecătorească a abandonului de copii, coroborata cu Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 25/1997 cu privire la regimul juridic al adopţiei, aprobată prin Legea nr. 1315/2000, privind unele măsuri pentru protecţia drepturilor copilului prin adopţie, minoră Rădulescu Mihaela este încredinţată legal familiei Costin Victor şi Costin Ileana prin Hotărârea Judecătorească nr. 118 din

19 mai 2003. Hotărârea este definitivă şi irevocabilă. (judecătoarea semnează hotărârea, se ridica în picioare şi i-o dă grefierei)

Anca iese din sala, Raluca Sârbu o urmăreşte cu privirea. Ioana o strânge la piept pe Mihaela. Victor zâmbeşte.

Raluca iese din sala şi merge spre barou. Este acostată de un avocat, Noni Iovan.

NONI
Ce-i cu tine p-aici?

RALUCA
(se bucura să-l vadă)
Aaa... nimic, depece-ul, încă nu ne-a dat nimeni în judecată (râde)

Cei doi intra pe uşa baroului.
Avocatul se repede şi o sărută pătimaş.

RALUCA (CONT-D)
Hai, măi... nu aici.

NONI

(îi ridica fusta şi o aşază pe masă) Stai măi...

RALUCA
(râzând)
Hai măi... chiar aici?
Avocatul blochează cu un scaun cu spătar uşa şi revine la partida de amor, o îmbrăţişează.

RALUCA (CONT-D)
(se gudura, îl respinge şi apoi se întoarce) Stai stai... să nu mă şifonezi.

NONI
(provocator, o cuprinde) Aşa deci despre ce ziceai?

RALUCA
(cu pauze)
Aauzi... îmi spuneai de francezii ăia?

NONI
Care francezi? Ce francezi?

RALUCA
Cu adopţia? Hm? Ah, mă înnebuneşti... nu ţii minte de la mâna până la gură.

NONI
Aaa... da.

RALUCA

E o criză de copii pe piaţă de nuuu-ţi zic.

NONI
Ai găsit unul corespunzător?

RALUCA
Aproape... Tocmai l-au înfiat nişte români.

NONI
Daaa... şi nu se poate desfia?

RALUCA
Cam greu.

23 INT. APARTAMENT FAMILIA COSTIN. SEARA 23
Ileana îi da să mănânce Mihaelei. O pune apoi în pătuţ. Fetiţa îi strânge reflex cu mânuţa degetul, Ileana zâmbeşte. Se aşază pe un scaun lângă pătuţ. Fetiţa doarme. Ileana îi aranjează păturica şi stinge lumina. Merge la bucătărie şi pune un ibric cu apa pe foc. Aprinde focul.
Caută în dulap şi scoate o cutie cu ceaiuri pe care o

pune lângă aragaz şi începe să caute în ea. În uşă Victor o priveşte. Ileana cauta şi zâmbeşte la un gând. Se întinde după o cană şi îl vede pe Victor. Îl ia în braţe şi îl strânge cât poate ea de tare. Victor râde.

ILEANA
(se opreşte, grijulie)
Şşş… să nu trezeşti copilul. A adormit.

24 INT. GARSONIERA IOANA. NOAPTE 24
25
Ioana sta împreună cu Mihai (29 – 30 ani). Este întinsa şi cu capul pe piciorul lui, îl priveşte. Mihai schimba canalele la tv.

IOANA
Sunt… mulţumita…

MIHAI
Daaa?

IOANA
Numai la proştii va sta vouă mintea… of, bărbaţii ăştia!

MIHAI
N-am zis nimic! De unde ştii tu la ce mă gândeam? Hm?

IOANA
Hai lasă… Mihaela are în sfârşit o familie.

MIHAI
Mihaela?

IOANA
Da…

MIHAI
(o mângâie) Mai Ioana...

IOANA
(imitându-l) Dă măi Mihai.

MIHAI
Tot timpul îţi stă mintea la copii...

IOANA
Ce vrei să-ţi răspund?

MIHAI
(îşi trece palma pe sub tricoul Ioane spre sâni) Nimic.

IOANA
(râde)
Aşa... hai că te întreci cu glumă!

Mihai se apleacă să o sărute. Ioana îl apucă şi îl trage spre ea.

26 EXT. TERASA. ZI 25
Avocatul, Noni Iovan şi cu Raluca stau la o măsuţă sub umbreluţe peste drum de parc. Pe masă un aparat de fotografiat cu teleobiectiv. La câteva mese depărtare un cuplu de tineri servesc pizza.

RALUCA
Păi şi ce zic ăştia?

NONI
Ce să zică... ce să mai zică? Îmi trebuie o poză... Ce dracuface asta mă?

RALUCA
Ai şi tu răbdare.

NONI
(se uita la ceas)
E soare, e frumos... nu? Ar trebui să iasă la plimbare...

RALUCA
Hai măi Noni... poze... n-are nici jumătate de an... cobori una de pe internet...

NONI
(bea o gură de apă) Auzi...

RALUCA
Mhm?

NONI
Nu puteai şi tu să te mişti mai repede?

RALUCA
Adică?
Verifică una alta la aparat, îl pune la ochiţ îl lasă apoi la loc pe masă.

NONI
Sunt disperaţi ăştia...

RALUCA
Francezii?

NONI
Păi cine... n-am ce să le dau...

Etete... uite cine iese la plimbare!
Noni îşi ia aparatul de pe masă şi îl fixează la ochi.

27 EXT. STRADA BLOC. ZI 26
Ileana iese cu copilul în cărucior. Împinge cu oarece greutate uşa blocului, din spate o ajută Ioana. Ajung

aproape de intrarea în parc. Ileana este oprită de o femeie în vârstă, care vine din direcţie opusă cu două sacoşe pline, Ioana face câţiva paşi spre parc. Femeia se postează în faţa căruciorului. Ileana se opreşte cu intenţia de a o urma în parc pe Ioana.

VECINA
Ehe... mi-a zis mie madam Stroe...

ILEANA
Ea e minunea.

VECINA
Draga mami. Tare fumusica mai e... (confirmă)
Ptiu să nu te deochi!

ILEANA
(fereşte fetiţa de expectoraţiile imaginare ale babei) Nu se deoache... i-am pus un moţ roşu.

VECINA
Eh... s-o ungeţi pe frunte cu cenuşă cu scuipat...

ILEANA
(îi ajunge, răsuceşte căruţul şi intră pe alee) Doamne fereşte!

VECINA
(ridică sacoşele)
Dacă aveţi nevoie... Doamne fereşte! (subversiv)
Ştiu să descânt de deochi...

ILEANA
Mulţumesc... la revedere.

IOANA
(râde)
Aşa sunt mămăiţele astea!

ILEANA
Da... e o vecină...

IOANA
Şi cei de la şcoala ce au zis?

ILEANA
Păi ce să zică? S-au bucurat. Ileana trece pe o alee în parc se îndreaptă spre o băncuţă. Ileana se aşază pe băncuta. O ia pe Mihaela în braţe. Fetiţa a adormit. Îi aranjează cu grijă căciuliţă. Ioana le priveşte. Ileana o pune pe fetiţă înapoi în căruţ. În faţa ei un loc de joacă pentru copii. Este pustiu.

IOANA
Trebuie să plec.

ILEANA
Îţi mulţumesc.

IOANA
Nu ai pentru ce.

Ioana îşi trece poşeta dintr-o mâna într-alta şi da să plece. Ileana rămâne pe băncuţă la soare. Ioana se apropie de căruciorul fetiţei. O ia în braţe. Ileana le priveşte pe amândouă, zâmbeşte.

28 EXT. TERASA. ZI 27
Noni îşi ia aparatul de pe masă şi îl fixează la ochi.

RALUCA
Ştiu... am văzut ce-a intrat la DePeCe... şi zici că sunt disperaţi?

NONI
Hai măi... nu-l mai ia odată în braţe?

RALUCA
Ai şi tu răbdare.

NONI
Ce răbdare... hehe! Cine-i aia?

RALUCA
Care?

NONI
Uite, asta.

RALUCA

A... de la direcţie...

NONI
Grijulie... ce să zic.
Noni mai face câteva poze cu aparatul. Verifică apoi mai face câteva poze.

NONI (CONT-D)
(către chelneriţă cu gest)
Nota de plată... păi... cam sunt.

RALUCA
Ce sunt?

NONI
Sunt cam disperaţi... şi aici avem marfa a-ntâia!

RALUCA
E cam definitivă sentinţa Noni.

NONI
(se apropie de ea şi îi arătă o fotografie) Şi?

RALUCA
(zâmbeşte) Mda... Exact.

29 EXT. INT. MAŞINĂ NONI. NOAPTE 28

O maşină luxoasă se apropie încet pe stradă. Opreşte. Cei trei băieţi de la începutul filmului traversează prin faţa maşinii şi intră în parc. În maşina Noni şi Raluca.

NONI
Şi unde zici că munceşte?

RALUCA
(indică cu gest) Acolo.

NONI
Mda. Hai că mă duc să văd care e treaba.

30 INT. BAR. NOAPTE 29

Cinci clienţi răspândiţi cu două trei fete prin salonul barului. Fum şi muzica. La bară, luminată de câteva spoturi, Anca îşi executa numărul. La bar, după tejghea barmanul citeşte plictisit un ziar. Noni intra în club şi o vede pe Anca. Barmanul îl urmăreşte cu privirea peste marginea ziarului şi îi face semn unei fete să meargă la el. Noni se aşază la o masă aproape de mica estradă circulară. Anca dansează în continuare. Fata vine la Noni pentru a lua comanda. Cei doi poartă o mică discuţie. Fata merge la Anca. Anca se opreşte şi coboară de pe estradă, culege o eşarfă de lângă bara de inox. Se aşază la masa lui Noni. Îşi trece eşarfa pe după gât acoperindu-şi parţial sânii.

ANCA
(picior peste picior) Da.

NONI
Aşa... da.

ANCA

Am o cabină… te interesează?

(Noni face semn că nu, nu îl interesează) Ok… bine, fac un duş şi vin.

Anca se ridica. Merge pe lângă bar, se opreşte şi îi spune ceva barmanului. Acesta priveşte la Noni apoi îi face semn Ancăi să meargă. Fata culege cele câteva elemente de vestimentaţie de pe Estradă şi merge după Anca. Anca deschide o uşă şi intră într-o cămăruţă mică luminată de un neon. În timp ce se bagă sub duş intra fata cu cele câteva haine.

ANCA (CONT-D)
Lasă-le acolo. Merçi.

În cabina intra Noni care se petrece cu fata care tocmai iese. O priveşte pe Anca din uşa camerei. Cabina de duş nu are niciun fel de uşă, Anca, după un timp, se răsuceşte spre el.

ANCA (CONT-D)
Ce e? Acu vrei aici?

NONI
Te aştept afară în maşină. Dă să iasă.

ANCA
Ce maşină?

NONI
Vezi tu şi singură. Noni iese. Anca se clăteşte şi începe să se îmbrace. Vrea să se machieze în oglinda mică de lângă uşă. Renunţă şi iese.

31 EXT./INT. MAŞINA NONI. NOAPTE 30
Anca se apropie de maşină. Deschide portiera din faţă şi intră.

ANCA

(o vede pe Raluca) Ce surpriză... (către Noni) nu mă aşteptam.

RALUCA

Noi două cred că ne cunoaştem.

ANCA

Da?

RALUCA

Raluca Sârbu. Jurista la New Family...

ANCA

Ne cunoaştem?

RALUCA

În parteneriat cu DePeCe?

ANCA

Aha. Te ştiu de la tribunal parcă... (se lasă liniştea, se aude doar o muzică de la radio) Deci? În trei? O punem sau ce?

NONI

O punem şi-n trei dacă vrei tu, dar am venit să discutăm o problemă serioasă.

ANCA

Serioasă...

RALUCA

Da.

ANCA

(se răsuceşte spre Raluca) Aşa. În legătură cu?

NONI
Cu fetiţa ta.
ANCA
Poftim?

RALUCA
Vrem să te ajutăm. Pe tine şi pe fetiţa ta.

ANCA
Şi v-a scos filantropia noaptea din casă ca să mă ajutaţi?

RALUCA
New Family se ocupă cu adopţiile internaţionale. Dacă eşti atentă şi faci ce-ţi spunem noi o să ai de câştigat mai mult decât o Dacia Nova prăpădită.

ANCA
Ştii şi de Nova, deci.

NONI
Ştim totul despre tine.

ANCA
(îi priveşte pe amândoi apoi se rezumă doar la Noni)

Auzi...
(îi pune o mâna pe picior cu care avansează spre şliţ)
Dacă m-ai văzut la nudugol crezi că ştii totul despre mine? Aşa zici?

32 INT. APARTAMENT FAMILIA COSTIN. SEARA 31
O cameră de copil amenajata, tapetată cu personaje de desene animate, un pătuţ, roz, cu jucării muzicale agăţate deasupra. Lângă pătuţ e o masă specială pentru toleta copilului mic, cu sertare pentru lucrurile bebeluşului. Pe masă se afla o căditţă de plastic pentru baia copilului.

ILEANA
(îi dă lui Victor căditţa)
Ia asta şi umple-o jumătate cu apa caldă! Să nu fie fierbinte! Da?

VICTOR
Păi dacă-i ordin... Victor iese cu căditţa. Ileana scoate un prosop îl pune pe măsuţa şi începe să o dezbrace pe fetiţă cu grijă şi pricepere.

ILEANA
Ai şi venit?

VICTOR
(pune cădităţa la locul ei) I-a vezi. E bună?

ILEANA
(încearcă cu mâna)
Măi... ai toate şansele să devii un tată bun.

VICTOR
(râde satisfăcut)
Păi ce zici tu că e uşor? Ileana o bagă pe fetiţă în căditţa, cauta din priviri şi apoi îi spune peste umăr:

ILEANA
Ţine-o te rog pe Mihaela.

VICTOR
Poftim?

Victor se apropie şi o apucă pe fetiţă puţin cam stângaci în timp ce Ileana cauta în sertare.

ILEANA
(revine şi o spală pe fetiţă cu săpunul aflat în căditţă)
Adu-mi te rog şamponul de la baie... trebuie să ne

spălăm şi pe cap, măi tati măi.

VICTOR
(uşurat) Acu!

ILEANA
(râde când îl vede pe Victor)
Hai măi... asta e al meu, vezi în dulăpior.

Victor merge înapoi în baie, deschide dulăpiorul, lângă câteva teste de sarcină, un şampon de copii. Ia şamponul şi rămâne câteva clipe cu privirea la mănunchiul de teste de sarcina prinse într-un elastic. Închide brusc dulăpiorul şi revine în camera copilului.

VICTOR
Asta e. Scrie.

ILEANA
Acum toarnă în palmă şi maseaz-o uşor.

VICTOR
(deschide şamponul) Hai mai Ileana.

ILEANA
(râde)
Ce-i?

VICTOR
Bine bine...
Ileana o clăteşte pe fetiţă.

ILEANA
(o ridica în braţe) Hopa... Aşa mami...

VICTOR
Ai grijă!

ILEANA

Poftim. Ţine fetiţa.

Ileana pune copilul în braţele lui Victor. Victor încremeneşte. Pe cămaşa cărămizie o pată creşte încet în dimensiuni.

VICTOR
Fii atentă aici ce face!

ILEANA
(râde)
S-a speriat de faţa ta.

Ileana ia copilul şi-l pune în pătuţ. O îmbrăca în timp ce Victor s-a aşezat pe scaun lângă ele.

VICTOR
Dace are dragă faţa mea?

ILEANA
Păi eşti cam urâţel, mai tati! Tresă recunoşti. Da – eşti urâţelul nostru!

Ileana îl sărută. Victor priveşte pe fereastră.

VICTOR
Ninge!

ILEANA
Da?

Vine şi ea la fereastră cu Mihaela în braţe. Cei doi privesc pe fereastră cum fulgii de zăpadă coboară încet. Mihaela gângureşte în braţele mamei.

VICTOR
Mihaela… ninge, măi tati măi.

Victor îi trece um braţ peste umerii Ileanei. În reflex se văd în fereastra cei trei. Afară în noapte fulgii de nea coboară încet.

33 INT. APARTAMENT FAMILIA RĂDULESCU. DIMINEAŢA 32

Anca doarme ghemuită în pat. Are în braţe o pisică. Soarele intra pe ferestrele care au făcut flori de gheaţă. Dezordinea din cameră, geamantanul desfăcut din care sunt scoase hainele indică faptul că Anca s-a întors de curând. Anca deschide încet ochii, adormită, leneţă priveşte spre fereastră. Se răsuceşte pe spate şi rămâne cu privirile în tavan. Se aude ceasul mare de tablă care stă pe o etajeră lângă pat. Anca se întoarce şi se uită la ceas, apoi se ridică din pat.

34 EXT./INT. STRADA BAR. SEARA 33

Anca se grăbeşte să ajungă la bar. Intră în bar zgribulita şi se duce direct în spatele barului unde îşi face o cafea.

Din spate apar două fete.

FAŢĂ 1

Anca… ehe… te-ai întors!

ANCA

Da… băi, frig e mă!

FAŢĂ 2

Da… cum a fost?

ANCA

Nicio sfârâială… tot mai bine e aici.

Anca iese de după tejgheaua barului şi se aşază la o măsuţă.

FAŢĂ 1

Păi de ce?

ANCA
De ce... davoi?

FAŢĂ 2
Tot aşa... mai tu ai văzut că ăştia de la controale sunt toţi bărbaţi?

ANCA
Da? N-am văzut... nu mi-am mai făcut un control demult.

Fetele râd. Anca bea din cafea apoi îşi cauta ţigările în poşeta aruncată pe canapeaua din piele.

FAŢĂ 1
(explică)
Au fost trei reprize de controale săptămâna trecută.

ANCA
(după ce soarbe din cafea)
Până la douaj-două mai va... ai un foc?

FAŢĂ 1
Vezi pe bar.

Anca se ridică şi îşi ia un chibrit din bolul aflat pe tejghea.

ANCA
Şi?

FAŢĂ 1
(bombează pieptul) Noroc cu natura mamă.

ANCA
(îşi aprinde o ţigară)

Aşa, deci... păi aşa ai şi tu nişte pile la primărie.

FAŢĂ 1
Mda... unde dracu' n-am.

35 INT. APARTAMENT FAMILIA COSTIN. SEARA 34
Mihaela este în premergător. Ileana umblă după ea cu un castronel cu cereale cu lapte.

ILEANA
Hai, încă o linguriţă pentru mama ca să creşti mare.

Se aude uşa. Ileana priveşte spre uşă. Victor intra cu servietă în mâna şi cu un urs de pluş. Lasa servieta la intrare şi vine spre camera copilului.

VICTOR
Bună seara!

ILEANA
Ce-i tati? Uite ce urs a adus la fetiţă! Hai încă o linguriţă să te faci mare, mare.

VICTOR
(se aşază lângă ele, Mihaela priveşte ursul mare)

Eh? Ce zici?...
(o sărută pe obraz pe Ileana) ... întreabă toţi de voi la şcoală.

ILEANA
Da?

VICTOR
(după un timp)
Au adus un suplinitor la naturale... împărţim norma ta.

Sună cineva la uşă. Victor se ridică şi merge să deschidă. În pragul uşii Raluca.

VICTOR (CONT-D)
Bună seara.

RALUCA
Bună seara. Mă numesc Raluca Sârbu şi sunt jurista fundaţiei „New Family”.

VICTOR
Poftiţi, intraţi.

Ileana o pune pe fetiţă în pătuţ şi vine şi ea în camera de zi.

RALUCA
Bună seara.

ILEANA
Bine aţi venit. Cu ce problemă?

Se aude fetiţa de dincolo.
Ileana se ridică şi pleacă grăbită cu gest „îmi pare rău”.

RALUCA
(către Victor)
Asta este Mihaela, nu?

VICTOR
Da. Vă servesc cu ceva?

RALUCA
Nu, mulţumesc. De ce plânge?

VICTOR
Dinţişorii. Îi dau dinţişorii fetei. Dae cuminte.

RALUCA
E cuminte?

VICTOR
Mhm.

După o mică pauză în care Raluca pare să fie atentă la zgomotele de dincolo în care Ileana o linişteşte pe Mihaela care plânge.
RALUCA
Am venit la dumneavoastră pentru că trebuie să discutăm o problemă în legătura cu adopţia fetiţei.

VICTOR
(surprins) o problemă?

Ileana se înfiinţează imediat.

ILEANA
(din uşă)
Ce problemă?

RALUCA
O cerere de adopţie anterioară cererii dumneavoastră doamnă.

ILEANA
Aşa, şi?

RALUCA
(încearcă să-şi ascundă satisfacţia)
Înseamnă că cererea dumneavoastră de adopţie fiind înregistrata după... este nulă.

ILEANA
Nulă?

VICTOR
(furios)
Vă rog frumos, am adoptat fetiţa în baza unei hotărâri judecătoreşti. Dumneavoastră veniţi acum aici şi îmi spuneţi ce?

RALUCA
Pe cale de consecinţa hotărârea data de tribunalul Focşani poate fi anulată.

VICTOR
(se ridică) Aaa... nu, nu.

RALUCA
Puteţi înfiia un alt...

ILEANA
(o întrerupe)
Nu. Vă rog frumos! Fetiţa e a noastră, ne-am ataşat de ea. E copilul nostru!
(după o pauză în care se controlează, atentă şi la Mihaela şi la Raluca) apropo... dumneavoastră aveţi copii?

RALUCA
Nu.

ILEANA
O vrei pentru dumneata? De asta ai venit aici?

RALUCA
Nu... ştiu că e neplăcut, dar...

ILEANA
Mihaela este fetiţa noastră! (cu gest) Vă rog poftiţi!

Fetiţa se aude plângând. Ileana o aşteaptă nerabdataoare să iasă din casă. Victor îi ţine uşa deschisă.

RALUCA
(de pe hol)
Eu am venit la dumneavoastră să discutăm...

VICTOR
Nu avem ce discuta. Copilul este al nostru. Bună seara.

RALUCA
(de pe hol)
Copilul este al vostru, încă!
Am sperat să ajungem la o înţelegere...

Victor îi trânteşte uşa în faţă.
Ileana merge la fetiţă, care plânge. O ia în braţe. Începe să se plimbe între pătuţ şi uşa, este îngrijorata.

ILEANA
Puişorul meu! Hai taci cu mama! Sss... Ştiu mami ştiu că te doare... hai că trece... hai puiul mamii.

Victor se aşază în fotoliul de lângă perete.
Ileana continuă să o împace pe fetiţă care în cele din urmă tace, merge între pătuţ şi zid. Înainte şi înapoi, gânditoare, îngrijorata. Ileana se apropie de pat, vrea să o pună jos. Copilul scânceşte. Rămâne cu ea în braţe.
Victor le priveşte.
Ileana se apropie de fereastră. Se priveşte în reflexie apoi se întoarce către Victor.

ILEANA (CONT-D)
Victore!

VICTOR
Stai fără grijă iubită mea. Doar dacă mor eu poate... şi nici atunci!
Ileana vine şi se aşază cu copil cu tot în braţele lui Victor. Cei trei stau nemişcaţi un timp.

ILEANA
N-aş îndura Victore.

VICTOR
(o îmbrăţişează) Hai... sss...

36 EXT./INT FUNDAŢIA „NEW FAMILY". ZI 35
În ferestrele fundaţiei, în reflex printre crengile arbuştilor, se vede traficul. Raluca este în picioare lângă geam cu telefonul la ureche. Aşteaptă.

37 INT. APARTAMENT NONI. ZI 36
Anca răspunde la telefon.

ANCA
Da, Raluca.
38 INT. FUNDAŢIA „NEW FAMILY". ZI 37 RALUCA
În cât timp poţi să ajungi?

39 INT. APARTAMENT NONI. ZI 38
Anca rămâne câteva clipe pe gânduri.

ANCA
Păi... în maxim jumade oră... Bine, pa. Anca închide şi arunca telefonul în poşeta deschisă. Întins pe patul imens este Noni.

ANCA (CONT-D)
Mă sunat iubiţica ta de la fundaţie.

NONI
Foarte bine că te-a sunat... (*la un al doilea gând*) ... Păi atunci... să ne grăbim... ce zici?

40 INT. FUNDAŢIA „NEW FAMILY". ZI 39
Anca intra în biroul Ralucai. Minimalist, elegant. Mai multe fotografii cu copii sau cu mâini de copii şi de adulţi

împodobesc pereţii. Anca priveşte un portret al unui copil.

RALUCA
Ia un loc.

Anca se aşază şi scotoceşte în poşetă.

RALUCA (CONT-D)
(o studiază cu atenţie)
Trebuie neapărat să îţi schimbi modul de viaţă.

ANCA
(ridică privirile din poşetă) Da? De ce?

RALUCA
La tribunal trebuie să putem să demonstrăm că...

ANCA
(o întrerupe) Ai un foc?

RALUCA
(ferm, o regulă e o regulă)

Aici nu se fumează Anca!

ANCA
(pune ţigara în pachet demonstrativ) o schimbare! Iată, m-am schimbat.

RALUCA
Ascultă aici fetiţo! Cu mine nu-ţi merge. Am să fac din tine ce trebuie ca să câştig copilul. E clar?

ANCA
(călcată pe coadă)
Copilul? Eu trebuie să mă schimb că tu să câştigi copilul?

Raluca surprinsă de răspunsul Ancăi se repliază. Se aşază pe marginea biroului cu spatele la fereastră şi continuă să o studieze pe Anca.

RALUCA
Nu face pe proastă cu mine. Vrei bani?

ANCA
Tu nu vrei?

RALUCA
Atunci?

ANCA
Da…?

RALUCA
Crezi tu că judecătoarea o să-i încredinţeze copilul unei curve?

ANCA
Scrie pe mine că mă fut pe bani?

RALUCA
Mhm… În plus îţi trebuie carte de muncă… nu cred că ai aşa ceva… nu?
(Anca încuviinţează din cap că nu are) am aranjat… şi…
(o priveşte insistent se apropie de ea) … Îţi mai trebuie ceva.

ANCA
Ce?

RALUCA
O schimbare…

41 EXT. PARC. ZI 40

Ileana şi cu Mihaela sunt în parc împreună cu Victor. Mihaela merge, greu dar merge singură. Vine spre Ileana care o ia în braţe şi o pune în cărucior. Victor se ridica, o pupă pe obraz pe fetiţă.

VICTOR
Trebuie să merg la şcoală. Vă pup.

ILEANA
Hai... te pupăm. Să nu uiţi să iei ce te-am rugat.

VICTOR
(grăbind pasul)

Da.
Face un gest cu mâna de la revedere.

42 INT. COAFOR. ZI 41
Anca este îmbrăcată complet diferit. Se aşază în scaunul de la coafor. Raluca aşteaptă răbdătoare pe un scaun, răsfoind o revistă.

Ridică din când în când privirile să vadă cum decurge procesul. Coafeza o tunde pe Anca. Părul vopsit cade pe gresie, o şuviţă, apoi o alta. Raluca schimba revistele şi se muta de pe scaun pe un fotoliu aflat mai în colţ. Coafeza îi vopseşte părul Ancuţei.

Apoi o spală pe par şi o usucă. Părul are reflexe castanii. Raluca se ridica de pe fotoliu. Coafeza îi da la o parte protecţia şi Anca se ridica de pe scaun. De nerecunoscut. Raluca o studiază şi plăteşte la casă. E mulţumită. Cele două ies din coafor.

RALUCA
Să nu vorbeşti neîntrebata. Să nu te scapi eu te miri ce vorbe. Taci din gură. Clar?

ANCA
(care se studiază în vitrină) Clar... Ce să zic?

43 INT. CURTEA DE APEL. ZI 42
Sala aproape plină. În faţa Raluca şi Anca.

JUDECĂTOARE 2
Admitem cererea fundaţiei New Familiy şi a d-nei Anca Rădulescu de înaintare a acţiunii de anulare a actului de adopţie întrucât nu i s-a acodat doamnei Rădulescu termenul de 30 de zile de

revocare a deciziei înregistrata la biroul notarial şi observând diferite alte încălcări ale codului de procedura… Noni priveşte mulţumit din spate.

44 INT. APARTAMENT FAMILIA COSTIN. ZI 43
Cei trei sunt în faţa unui bărbat care priveşte atent la camera copilului căutând cu privirea de jur-împrejur.

INSPECTOR
Vă rog să mă înţelegeţi, e datoria mea de inspector pentru protecţia copilului să monitorizez copiii adoptaţi. Nu-mi face nicio plăcere…

VICTOR
Atunci schimbaţi-vă meseria!

INSPECTOR
Mă ajutaţi vă rog?

ILEANA
Da.

INSPECTOR
(în timp ce Mihaela este dezbrăcată de Ileana – observă o vânătaie – brusc atent)
Cine i-a făcut vânătaia asta?

ILEANA

(justifica)
Merge de două luni domnule inspector... a căzut.

INSPECTOR

Cu atât mai mult! Trebuia să o supravegheaţi.

VICTOR
Ce vreţi să spuneţi?

INSPECTOR
Vânătaia asta este o poate fi o dovadă de violenţă sau de neglijenţă! Suficient cât să pot... să dispun să fiţi decăzuţi din drepturile părinteşti!

VICTOR
Sper că glumiţi.

INSPECTOR
(îl priveşte lung) Deloc.

45 EXT. PARC. ZI 44
Mihaela se joacă singura în spaţiul de joacă. Pe o bancă lângă fetiţă, Ileana sta de vorbă cu Ioana.

MIHAELA
Mami!

ILEANA
Da puiule. Ai răbdare două minute şi vine mama la tine.

MIHAELA
Biiine.

ILEANA

Mi-e şi frică să mai stau în casă... Am avut trei

inspecţii, după problema cu vânătaia a apărut problema că tusea... Că, de ce tuşeşte? Că aşa răcesc copii!... Apoi alta că cică e bâlbâită... Bâlbâită! Aşa amesteca ea cuvintele... Sunt trei rapoarte nefavorabile... trei... Victor s-a săturat de umblat prin tribunale... mai ales că au mutat procesul la Galaţi... Stai puţin.

Ileana merge până la Mihaela şi îi ia ce a ridicat de pe jos.

ILEANA (CONT-D)
Nu mami... nu e voie...

Ileana se întoarce şi se aşază pe banca atentă la copilă.

IOANA
Am vrut să vă fac un raport favorabil... nu s-a putut... Nu m-a lăsat directoarea.

ILEANA
E mână-n mână cu jurista voastră... altfel de ce?

IOANA IACOBESCU
...hm, zice că am o poziţie neobiectiva fiind implicată în adopţia care e în recurs al tribunal... De fapt noi nu am primit la centru instrucţiile de schimbare a procedurilor, ca întotdeauna le primim cu întârziere.

ILEANA
De fapt pe Mihaela... pe fata mea, nu am vrut-o decât eu... restul...

IOANA:
Ştiu Ileana... Ileana se ridică şi merge la fetiţă care este la doi trei paşi de cele două femei. Mihaela se joacă în continuare şi îi dă şi lui mami să ţină din jucării.

ILEANA COSTIN:

Te apuca disperarea… Şi eu ce rău fac? Cresc… un copil pe care nu l-a vrut nimeni…

Cele două se privesc în ochi triste. Iată-le îndepărtându-se pe o alee. Fetiţa aleargă în faţă după nişte vrăbii. Ileana în spatele ei atentă să nu se dezechilibreze…

46 INT. APARTAMENT FAMILIA RĂDULESCU. SEARA 45

Anca ajunge în faţa uşii. Scoate cheile şi vrea să descuie. Cheile nu se potrivesc. Sună. Anca mai suna odată lung. Deschide în cele din urmă tatăl.

TATĂL ANCĂI

Da… pe cine căutaţi?

ANCA

De ce ai schimbat butucul?

TATĂL ANCĂI

Aaa… lume nouă!

Anca intra în apartament şi merge spre camera ei…

ANCA

(pusă pe scandal)

Ce e? Nu mă mai recunoşti? Nu sunt eu fiica ta, hmm? Nu tu te bucuri să o revezi de fiecare dată? Hmm?

TATĂL ANCĂI

Cum să nu te recunosc? Ce vrei?

ANCA

(din uşa de la camera ei) Unde-i mama?

TATĂL ANCĂI

Nu ştiu.

ANCA
Bine că nu ştii.

Anca intra în cameră şi închide uşa. Tatăl se apropie de camera fetei.

TATĂL ANCĂI
Zicea mă-ta că ai probleme. După un timp...
ANCA
(deschide uşa) Ce zicea?

TATĂL ANCĂI
(trist)
Eşti... bine măi tată?

ANCA
(îl priveşte lung)

Acum mă întrebi?

47 INT. GARSONIERA IOANA. NOAPTE 46
Ioana tuna şi fulgeră. Mihai o priveşte fără să spună nimic.

IOANA
Băi... nu se poate. Tu înţelegi? De ce s-au apucat de astea acum? De ce? Ce dracu' au cu copilul ăsta? Ce rău le-a făcut?

48 INT. FUNDAŢIA „NEW FAMILY". ZI 47
Raluca şi Noni sunt în faţa unor fotografii cu copii, printer care şi câteva fotografii cu Mihaela, cu Mihaela şi Ileana în parc.

NONI
(ia o poză cu Mihaela şi se uita la ea) Francezul o vrea pe fetiţă şi asta basta... (visător)
plăteşte bine... doar ştii şi tu.

RALUCA

(îi face un masaj lui Noni care se relaxează sub mâinile ei) Prea ne-am încordat... cu cazul ăsta... timpul trece... copilul creşte... mai bine o scot pe mă-sa la produs... că are succes la bărbaţi de n-am văzut.

NONI

Păi atâta aşteaptă... Îi găsesc şi eu nişte clienţi dacă te reprofilezi... dar până una alta fii-sa face toţi banii.

RALUCA

Prea te ambiţionezi!

NONI

Adică?

RALUCA

Adică.

NONI

Trebuie campanie... trebuie să creştem presiunea... hai mai nu mai este mult şi pârliţii ăia de profesoraşi s-au topit... aşa strânge mai tare...

RALUCA

(râde)

Stai ca scroafă-n roabă şi eu te masez... e bine?

NONI

Eh...

RALUCA

Auzi dragă?

NONI

Mhm.

RALUCA
Dadacă-i faci pe francezi românaşi de-ai noştri cu firmă şi cu investiţii promiţătoare în industria vinului?

NONI
(după un timp)
Nu e rău deloc…

RALUCA
Păi nu e rău… în două săptămâni avem iar înfăţişare la Târgovişte

NONI
(se ridică brusc merge la perete unde este un calendar 2003 alături de un articol fotocopiat din Financial Times)
Două săptămâni…

Noni se aşază în faţa biroului, trage telefonul, scoate o agendă din buzunarul hainei aşezată pe spătarul fotoliului şi formează un număr…
Raluca îl priveşte şi apoi îşi toarnă o cafea din filtrul aflat lângă fereastră.

NONI (CONT-D)
Mr Bernard… enchante… je suis heureux de vous communiquer que la jeunne fille est bien… nous sommes en train de preparer leş papiers… ce n'est pas simple… mais ce qu-il y a de bien c-est eu il y a des solutions… je vous invite de venire dans un mois en Roumanie… on ne peux pas parler au telephone mais face a face on trouvera ensemble de bonnes solutions… (*DI Bernard… încântat… sunt bucuros să vă informez că fetiţa este bine… dosarul este în lucru nu e simplu, dar avem soluţii… vă invite într-o lună să veniţi în România nu putem vorbi pe telfon, dar faţă în faţă vom găsi soluţii*) Cu formula de „la revedere" trânteşte telefonul în furcă şi apoi se întoarce la calendar.

RALUCA
Tu eşti sigur că ai într-o lună sentinţa?

NONI
(din calendar)
Ne descurcăm noi... o lună două... nu contează... (se întoarce către Raluca) până una alta trebuie să le pregătim ăstora nişte meditaţii... că nu mai ţine... Vezi să nu scape aia iar la produs...

Noni se îmbrăca şi merge spre uşă.

NONI (CONT-D)
Să nu uit... să-i dai cotizaţia lunea Nelu...

49 INT. APARTAMENT FAMILIA COSTIN. ZI 48
Ileana ajunge acasă cu copilul. Intră în apartament. O duce pe fetiţă în camera ei. O dezbrăcă. O pune în pătuţ. Îi dă o păpuşică arlechin pe care fetiţa o strânge în braţe. Fetiţa adoarme. Ileana merge la baie deschide dulăpiorul şi scoate un flacon de medicamente, lasa o pastilă să îi cadă în palmă. Pune flaconul la loc. Ileana în bucătărie pregăteşte de mâncare, se aude Mihaela. Se grăbeşte spre dormitor.

ILEANA
(o ridică din pătuţ)
Da puiu mamii... ce e?... of of...

Fetiţa se linişteşte imediat. Ileana o ia cu ea la bucătărie. O aşază pe un scăunel înalt, special pentru ea.

ILEANA (CONT-D)
Aşa puiule, dacă nu mai dormi, ai să stai aici cu mami cât pregătesc de mâncare. Da?

MIHAELA
Da.

ILEANA
(în timp ce continua cu gătitul)
Facem mâncărica pentru fetiţă... tati vine şi el într-o oră două... cât e ceasul?... ia uite... Tati mai are o oră şi vine acasă!

Fetiţa râde. Îl ţine pe arlechin de un picior. Ar vrea să se dea jos, spune ceva pe „limba ei” apoi revine la arlechin pe care îl pune pe tăbliţa din fata scăunelului.

50 INT. SCOALA LABORATOR ŞTIINŢELE NATURII. ZI 49

Printre păsări împăiate şi ierbare, la catedra Victor în faţa unui microscop. În spatele lui câteva planşe mari agăţate, cea din faţă cu un lanţ trofic. În dulapuri varii specii în formol. Tabla este curată.

VICTOR
(la ciocăniturile din uşă) Da!

Intră o elevă, 15 – 16 ani, bine crescută, machiata un pic cam tare.

ELEVA 2
Deranjez?

VICTOR
(o priveşte şi se întoarce la notiţele lui) Ce s-a întâmplat? De ce nu eşti la ore?

ELEVA 2
Am sportu... nu-l fac.

VICTOR
Cu ce pot să te ajut?

ELEVA 2
Domnule profesor... numai să vreţi...

VICTOR

(destul de nemulţumit, o ştie bine pe fată) Aşa... nu prea te-am văzut pe la şcoală...

ELEVA 2

Am multe absenţe nemotivate şi...

VICTOR

Şi nişte corgenţe...

ELEVA 2

Da. La matematică... la fizică... şi la dumneavoastră... (face câţiva paşi spre catedră) ... aş vrea să mă ajutaţi.

VICTOR

Să te ajut?

ELEVA 2

(în timp ce-şi descheie nasturii de la bluză) Da... aş vrea să mă meditaţi... plătesc... cum pot.

VICTOR

Cum îţi imaginezi aşa ceva? Elevă a lăsat bluza pe catedră.

ELEVA 2

Ce? Nu aţi fi primul...

VICTOR

(strigă înfuriat) Ieşi afară imediat!

Se aude clopoţelul.

51 INT. SCOALA HOL. ZI 50

Directoarea iese din clasă cu catalogul sub braţ, are 50 – 55 de ani, micuţă de statură, face doi paţi şi-l aude pe Victor. Intră în laboratorul de ştiinţele naturii. Elevă, la bustul gol, Victor în picioare.

DIRECTOAREA
(în faţa tabloului, închide uşa) Ce se întâmpla aici?

VICTOR
(disperat)
Ce să se întâmple, doamna directoare!

DIRECTOAREA
Ce înseamnă asta? Îmbrăcate şi nu mai sta aşa că o neruşinată!

VICTOR
Înseamnă că… este exact ce vedeţi şi dumneavoastră.

DIRECTOAREA
Şi eu ce trebuie să înţeleg din ce văd?… Fetiţ-o tu vii acum, în clipa asta, cu mine. Cele două ies pe uşă. Victor rămâne în

picioare, din ce în ce mai nervos, iese şi el din laborator. Rămâne în picioare. Copii au ieşit în pauză. Mulţi îl salută când trec pe lângă el.

52 INT. BIROU DIRECTOARE CANCELARIE. ZI 51
Directoarea se ridica în acelaşi timp cu un bărbat în uniformă, 40 – 45 de ani.

DIRECTOAREA
Puteţi să-i întrebaţi şi dumneavoastră… de fapt, chiar vă rog… este pauză aşa că…

COMISARUL
Vă mulţumesc.
Ies din birou şi merg spre cancelarie, la intrarea în cancelarie îi aşteaptă directorul adjunct, cei trei intra în cancelarie.

DIRECTOAREA

Dragii mei, domnul este Comisarul de Poliţie Barbu, şi ar dori să-i dăm nişte informaţii despre domnul profesor Costin.

O PROFESOARĂ

A păţit ceva Victor?

COMISARUL

Nu doamnă.

PROFESORUL DINU

Măi… omul ăsta are de la o vreme, numai probleme…

COMISARUL

Ce probleme?

PROFESORUL DINU

Domnule comisar… ştiţi cum se cheamă facerea de bine?

COMISARUL

?!?

PROFESORUL DINU

Exact!

O PROFESOARĂ

Îl ştiu pe Victor din facultate… Ar fi trebuit să rămână acolo, la catedră… da, da.

PROFESOR 2

Nu asta a fost problema lui, doamna Popescu.

COMISARUL

Atunci care a fost „problema” lui?

PROFESOR 2

Că nu au putut avea un copil. Şi el şi Ileana şi-au dorit foarte mult să aibă un copil… de aici toată asta…

COMISARUL
Ce vreţi să spuneţi? Au înfiat un copil, nu?

Se lăsă tăcerea. Se pare că toată lumea e la curent cu ce s-a întâmplat în ultimul timp.

DIRECTOAREA

Domnul comisar a primit o serie de reclamaţii foarte grave la adresa domnului profesor Costin.

PROFESOR 2
Tot de la nenorociţii ăia care vor să-i ia copilul?
Care vor s-o scoată pe Ileana nebună şi pe el Dumnezeu ştie mai ce vor să-i arunce în cârcă?

PROFESOARA
Tu vorbeşti serios?

ALTA PROFESOARA
Dă măi, ştiu de la Ileana toată tevatura prin care trec.

PROFESOARA
Trebuie să-i ajutăm… chiar să mergem la tribunal, dacă au nevoie de martori.

DIRECTOAREA
Profesorul Costin este acuzat de abuz sexual asupra unei eleve din şcoala noastră!

Profesorii o privesc pe directoare şi pe comisar. Se aude soneria. Zgomotele şcolii se sting încet.

PROFESOR 2

Nu se poate domnule!

PROFESOARA
E ridicol!

PROFESOR 2

Cine face domnule scenariile astea penibile?

ALTA PROFESOARA
Deci asta vor să-i facă? Să-l acuze de aşa ceva?

COMISARUL
Credeţi că este o înscenare?

PROFESORUL DINU
(cu catalogul gest) Păi nu e clar?

Profesorii rând pe rând îşi iau fiecare cataloagele şi ies vociferând.

53 INT. SCOALA HOL. ZI 52
Directoarea şi comisarul se îndreaptă spre birou. Directoarea merge spre elevul de serviciu şi îi spune două trei vorbe. Acesta aleargă imediat pe coridorul lung, ajunge în dreptul unei clase unde ciocăneşte.

54 INT. BIROU DIRECTOARE. ZI 53
Directoarea şi comisarul sunt în birou. Se aude o ciocănitură la uşă.

ELEVA 2
(îl vede pe comisar)
Bună ziua. M-a anunţat...

DIRECTOAREA
Da, eu te-am chemat. Ia loc te rog.

ELEVA 2
Da.

DIRECTOAREA
Te rog să-mi spui... să-mi explicit exact ce s-a întâmplat în laborator.

Telefonul fetei sună, îl scoate din buzunar şi îl închide. Comisarul observa şi devine atent.

ELEVA 2
Ştiţi... am o corijenţă...

DIRECTOAREA
Chiar mai multe domnişoară. Şi?

ELEVA 2
(după un timp)
Din cauza aceasta m-am dus la domnuprofesor Costin... să-l rog să mă mediteze.
Fata tace din nou. Învârte telefonul în mâini.

DIRECTOAREA
(după un timp) Şi?

ELEVA 2
(lasa privirea în jos)
M-a ameninţat că mă lasa repetenta dacă nu mă... dacă nu mă culc cu el!

DIRECTOAREA

Deci... tu te-ai dus la laborator, să-i ceri domnului profesor să te mediteze iar domnul profesor te-a ameninţat că te lasa repetenta dacă nu te culci cu el.

COMISARUL
Doamna directoare...

DIRECTOAREA
Da domnule.

COMISARUL
Îmi permiteţi?

DIRECTOAREA
Vă rog.

COMISARUL
Ce muncesc părinţii dumneavoastră domnişoară?

DIRECTOAREA
(după un timp) Păi?

ELEVA 2
Tata lucrează de noapte la... la o unitate de producţie. E paznic.

DIRECTOAREA
Şi mama?

ELEVA 2
E vânzătoare.

COMISARUL
Şi de unde au avut douăzeci de milioane să-ţi cumpere telefonul pe care-l ţii în mâna?

ELEVA 2
Poftim?

COMISARUL
Telefonul?

ELEVA 2
Asta?

COMISARUL

Da. Îmi dai voie să mă uit la el? (Îl studiază) De unde îl ai?

ELEVA 2

Păi...

COMISARUL

Da?... Am putea să-i chemăm pe părinţi doamna directoare?

ELEVA 2

Nu, vă rog!... L-am primit.

COMISARUL

Pentru?

ELEVA 2

Pentru...

Se lăsă tăcerea.

DIRECTOAREA

De la cine?

ELEVA 2

De la o femeie.

COMISARUL

Care ce a pretins în schimb?

ELEVA 2

Să fac... să-l fac pe domnul profesor... să fac ce am făcut.

54.INT. TREN. ZI. 54

Profesorul Costin fumează pe un culoar de tren. Priveşte în zare. Îl descoperă un tânăr, care îl abordează

cu respect:

TÂNĂR:
Domn-profesor ce surpriză. Ce mai faceţi?

VICTOR COSTIN**:**
Nu prea bine uite vin de la Galaţi…

TÂNĂR:
Cu ce treburi?

VICTOR COSTIN**:**
Uite ne judecăm cu unii… N-am avut ce face, am luat în grijă o fetiţă… mică… de la 3 săptămâni…

TÂNĂR**:**
Frumos…

VICTOR COSTIN**:**
Soţia îşi dorea mult un copil… Şi cum nu venea barza pe la noi…

TÂNĂR**:**
Aha şi acum…

VICTOR COSTIN:
De luni de zile ne plimbă o fundaţie… cu mama care îşi abandonase fetiţa acum au mutat procesul la Galaţi… să anuleze adopţia… fetiţa are peste un an e bine sănătoasă… cum s-o laşi din nou de izbelişte…

TÂNĂR:
Domunu profesor… ne disperaţi… Nu vă lăsaţi… faceţi scandal… în presă tot…

55 INT. APARTAMENT FAMILIA COSTIN. ZI 55
Cei doi soţi, Ileana şi Victor. Camera este plină de cărţi şi fotografii. Mihaela la 1 lună, 6 luni, 1 an, ş.a.m.d.

Alţi trei bărbaţi şi o femeie, în camera de zi, fetiţa este ţinută de către unul dintre inspectori care o dă femeii.

ÎNSOŢITOR

Poate să vă confirme şi domnul executor judecătoresc.

EXECUTOR

Exista şi un temei legal! Există deja o sentinţă a Curţii de Apel Galaţi, prin care cererea dumneavoastră de adopţie a fost anulată. Adică această

(indică hârtia pe care Victor o are în mână)

Conform legii copilul nu poate rămâne la dumneavoasta. Sub nicio formă. Din acest moment, dacă refuzaţi să ne restituiţi fetiţa, puteţi fi acuzat de obstrucţionarea justiţiei”.

VICTOR

(aruncă hârtia pe care o avea în mâna şi striga din ce în ce mai nervos)

Şi dacă nu vreau! Mhm? Dacă nu vreau să vă dau copilul! Ce-o să faceţi? O să mă arestaţi? O să mă băgaţi la puşcărie fiindcă am crescut împreună cu soţia mea un copil care este al nostru?

Fetiţa începe să plângă. Inspectoarea o ţine cu greu în braţe.

ILEANA

(izbucneşte şi ea în plâns şi merge să-şi recupereze copilul de la cealaltă femeie)

Nu mai suport! Cu ce am greşit Doamne de trebuie să îndur aşa ceva. Sunteţi oribili!

Femeia se retrage, copilul plânge, vrea să vină la mami.

ILEANA (CONT-D)
Copilul e al meu!
(aproape o smulge din mâinile femeii) Lasa copilu' – N-auzi!
Îi ia copilul femeii şi se îndepărtează amândouă plângând) Sss, taci cu mama că nu te dă mami la nimeni, hai puiulu mama că nu s-a întâmplat nimic. Victor!

Victor se interpune între inspectori şi Ileana. Un moment în care cei patru par a pierde teren. Inspectorul face un pas spre Victor.

INSPECTOR
(cu gest spre Ileana)
Nu putem lăsa copilul în grija unei femei bolnave psihic!

VICTOR
(se controlează din ce în ce mai greu)
Ce-ai zis, mă? Ce ai zis? Ce nu poţi face tu, mă?

INSPECTOR
(îl aţâţă)
Nu putem lăsa copilul în grija unei bolnave psihic.

VICTOR
(nu se mai controlează niciun pic)
Măi nenorocitule... ai venit aici s-o scoţi pe nevasta mea nebună? Cum îţi permiţi măi căcănarule în casa mea... (îl îmbrânceşte violent, acesta se împiedica şi cade pe canapeaua din spate) ieşi în pizda mă-tii afară! Ieşi!

INSPECTOR
(speriat)
Ce faci dom'le! Nu îţi este ruşine!

EXECUTOR

(sare între ei)
Încetaţi că anunţ poliţia! Încetaţi!

ILEANA

Victor!

Victor se opreşte, se trânteşte pe un fotoliu şi îşi pride capul în mâini. Ceilalţi doi s-au retras pe hol.

EXECUTOR
Semnaţi aici că ne daţi de bunăvoie fetiţa sau vă dau pe mâna procuraturii!

56 INT. DGAPC CAMERA COPII. ZI 56
Mihaela este la fereastră, suita pe un scăunel, ţine strâns în braţe un iepuraş roz. În reflex, în geam, se suprapune imaginea Mihaelei şi a iepuraşului peste plasa metalică vopsită în verde. Dincolo de geam se vede aleea de acces în DPC. Ceilalţi copii, de 2 – 3 ani ca şi Mihaela, sunt răspândiţi prin cameră. Din cei zece doisprezece copii, trei patru par a fi atinşi de autism, sau alt gen de handicap. Un copil începe să plângă. Nimeni nu-l băga în seamă. Îngrijitoarea îşi vede liniştită de treabă. Copilul se potoleşte singur. Se uita spre o jucărie pe care o ia şi merge spre colţul camerei unde se aşază pe un scăunel. Pune ursuleţul pe masă şi apoi îşi lipeşte obrazul de el. Închide ochii. Ceilalţi îşi văd fiecare de jucăriile, sau de joacă lor. Mihaela nu s-a mişcat de la fereastră. Ioana o priveşte din prag pe Mihaela. Copii reacţionează la prezenţa Ioanei. Vrea să se apropie de ea. Ajunge lângă Mihaela care nu o băga în seamă. Ioana îşi trage un scăunel pe care se aşază. Ceilalţi copii se apropie de ea, se lipesc de ea. Între Ioana şi Mihaela sunt patru cinci copii, fiecare încercând să se apropie de Ioana. În cameră intră directoarea cu Anca. Amândouă se apropie de Mihaela. Directoarea rămâne în picioare lângă Ioana. Anca se apropie de Mihaela. Mihaela nu o băga în seamă. Anca se

uită la directoare şi la Ioana apoi se lasă lângă perete privind la

fetiţa care strânge în continuare la piept iepuraşul roz pe care îl mângâie şi îi spune ceva, încet.

DIRECTOARE DPC
O laşi o jumătate de oră cu fetiţa.

IOANA
(după un timp)
Şi ce o să se întâmple cu ea?

DIRECTOARE DPC
Ce să se întâmple? O să crească cum cresc toţi copii. Ce altceva?
IOANA
(se ridică)
Cum cresc toţi copii, doamna directoare?

DIRECTOARE DPC
Ce vrei să spui?

IOANA
(în timp ce priveşte la Mihaela şi la Anca)
Ca un abuz va fi urmat de altul şi de un altul şi că va creşte exact aşa cum spuneţi...

Ioana iese. Directoarea se apropie de Mihaela şi îi face semn îngrijitoarei să vină.

57 INT. APARTAMENT FAMILIA COSTIN. ZI 57
Victor este în camera de zi. Priveşte hârtia mototolită care a rămas jos, lângă canapea. O ridică şi o îndreaptă. Se ridică şi o pune pe o măsuţă lângă un portret al Mihaelei, şi merge în

camera copilului. Ileana este ghemuită în fotoliul din

colţul camerei. Victor intra în cameră şi calcă din greşeală pe o răţuşcă. Jucăria fluieră ascuţit. Ileana reacţionează şi îl priveşte pe Victor. Se ridica trece pe lângă el fără să spună nimic şi merge în baie. Deschide dulăpiorul plin cu cutii, flacoane diverse. Caută printre ele. Scoate un flacon de diazepam pe care-l desface automat. Lasă să cadă în palma o pastilă pe care o băga în gură. Pune capacul flaconului la loc şi vrea să închidă dulăpiorul. Vede testele de sarcină în colţul în care intenţiona să pună diazepamul. Rămâne privind în gol. Începe să plângă. Apoi face o grimasă şi se răsuceşte. Se apleacă şi bea direct de la robinet apa. Apoi se clăteşte pe ochi. Revine în cameră. Victor priveşte pe fereastră. Ileana se aşază în fotoliu şi îşi trage o pătură peste ea. Victor iese din cameră. Lumina scade. Ileana este în continuare în fotoliu. O lumină se aprinde pe hol. Ileana, pe jumătate în lumina priveşte la umbră lungă pe care o lasa răţuşca aflată în continuare pe covor.

58 INT. AEROPORT OTOPENI. ZI 58

Raluca sta într-un grup de oameni care aşteaptă fiecare. Are un carton pe care e scris „New Family”. Călătorii vin în grup compact, mulţi dintre ei căutând din priviri, citind cele câteva cartoane ce sunt răspândite de-a lungul culoarului în braţele unuia sau altuia. Raluca priveşte în lungul culoarului acuma gol, până când un nou grup, îşi face apariţia. Din grup se desprind un cuplu de francezi, soţii Bernard, care îi face semn juristei că pe ei îi aşteaptă. Zâmbesc reciproc.

59 EXT. AEROPORT OTOPENI. ZI 59

60

Noni închide portbagajul şi urcă în maşină. Maşina demarează şi iese din parcare. În maşină sunt patru persoane. Trec cu maşina prin faţa Guvernului.

IOVAN:

On va revenir ici…

(O să revenim aici)

Francezi zâmbesc încrezători.

IOVAN:

Il y a beaucoup de pressions... de toutes le directions... a Bucarest et aussi a Bruxelles notre organisation, NEW FAMILY, comme vous connaissez a participe... hm a plusieurs iniţiatives... (Sunt presiuni din toate părţile iar organizaţia noastră a avut mai multe iniţiative)

Francezii îi confirmă aprobator.

Iovan şofează. Sunt pe câmp. Au ieşit din oraş. Se opresc la o benzinărie. Raluca îl schimbă pe avocat. Va sofa ea. El, din scaunul din dreapta şoferului le vorbeşte cu aplomb francezilor din spate.

IOVAN:

On principale... on attendre de finaliser votre dossier jusque le fin de cette arme...

Mais on ne connaits pas comment on va evoluer la situation politique... la loi et les interventions de media...

(Aşteptam finalizarea dosarului până la sfârşitul anului, dar nu putem şti evoluţia politică şi intervenţiile din media)

JURISTA:

(Îl confirma cu aplomb în română. Şofează dar şi vorbeşte plină de vervă)

DI Iovan are întotdeauna o mare intuiţie...

Problema, la noi, e că sunt şi mari intervenţii şi presiuni internaţionale... pentru că la ce e necesar să intervenim aici o facem... avem relaţiile noastre...

BERNARD

Nous voulons être comme dit la loi... (Noi vrem să respectăm legea*)*

IOVAN:

Biensur... mais vous doit faits un pas en avânt... (Sigur... dar trebuie să faceţi un pas înainte)

Maşina străbate distanţele. Diferite peisaje se succed unul după altul. Un motel turistic de care maşina se apropie spre seară.

61 INT. DGASP CAMERA DORMITOR COPII. NOAPTE 60

Uşile de sticlă de la dormitor lasa să se vadă prin ele pătuţurile aliniate. Pe hol Ioana, Ileana şi Victor ajung în vecinătatea uşilor unde se opresc. Ileana face doi paşi se întoarce spre Ioana.

IOANA

Nu doarme.

ILEANA

Fără arlechinul ei nu doarme... şi i-am adus (căuta prin geantă) şi hăinuţe şi... de mâncare... aici e nu?

Ileana se opreşte cu arlechinul şi cu câteva haine în mâini şi vine la uţile de sticlă priveşte prin ele. Mihaela o aude şi este în picioare în pătuţ. Vrea să coboare, să sară.

MIHAELA

Mami. Mami!

Ileana priveşte spre Ioana apoi fără să aştepte vreo aprobare intra în dormitor. Victor priveşte scena. Ileana o ţine în braţe pe Mihaela. În dormitor se aud respiraţiile copiilor care dorm şi plânsul încet al celor două, al Mihaelei mai tare.

ILEANA
Doamne Doamne!

MIHAELA
Mami... vreau acasă.
ILEANA
Da mami... ştiu... şi eu şi tati vrem să te luăm înapoi acasă...

Ioana rămâne împreună cu Victor. O îngrijitoare se apropie de cei doi. Ioana îi iese în întâmpinare. Cele două vorbesc. Îngrijitoarea gesticulează. Ioana o ia de braţ şi amândouă merg spre capătul opus al coridorului. Victor intra în dormitor şi se îndreaptă spre Ileana şi Mihaela. Le ia în braţe pe amândouă. Ileana o pune pe Mihaela înapoi în pătuţ. O mângâie pe obraz, o

Înveleşte, îl aranjează pe arlechin. Fetiţa adoarme. Victor şi Ileana o privesc cum doarme.

VICTOR
(şoptit) Ileana.

Ileana nu răspunde. Se răsuceşte în cele din urmă şi merge spre ieşire. Victor o urmează. Cei doi se îndepărtează.

ILEANA
Victor?

VICTOR
Da.

ILEANA
(*vrea să se întoarcă*) o părăsim şi noi? Asta facem, nu?

VICTOR

(*o opreşte*) Cum poţi să spui…

ILEANA
(*îl priveşte în ochi*) Mă gândeam… Victore…

VICTOR
Nu avem ce să facem…

ILEANA
(sugrumată de emoţie) De ce? De ce trebuie să… Gest către locul în care a lăsat-o pe Mihaela.

Victor iese şi trage aer în piept. Ileana îl urmează.

61.INT. MOTEL. NOAPTE.61

În restaurantul motelului se întâlnesc la masa de seară avocatul Iovan şi Raluca cu cuplul de francezi. Iovan are un dosar sub braţe. Se aşază zâmbitori la masă. Comandă. Beau o ţuică.

BERNARD
c’est tres bon… (Foarte bună)

IOVAN:
Oui, c’est fort, comme leş homme de pays… (Ca şi oamenii din acesta ţară)

Li se aduc sarmale în foi de viţă, specialitatea locală.
Iovan solicită aşezarea temporară pe o măsuţă alăturată.

IOVAN:
On va manger très bien.
Mais on va parler avânt quelque chose.
O să mâncăm bine, dar trebuie să vorbim câte ceva înainte

BERNARD:
Commme vous voulez! (Cum doriţi!)

IOVAN:
c'est votre dossier! Vous devez signer ici „et ici... (Dosarul dumneavoastră! Trebuie să semnaţi aici şi aici.)

BERNARD:
Sans probleme...
(Nicio problemă)

IOVAN:
On principale je pense qu'on va solutionner Ce dossier jusqu'à la fin de l'arme...
(Sperăm să îl terminăm până la sfârşitul anului)

BERNARD:
Moi aussi...
Pous nous cette question est tres importante... (Şi eu...
Pentru noi această chestiune este foarte importantă)

Dna BERNARD
J'attend la fille... Et vous connait que nous ont payee beaucoup de d'argents...
(Aştept fetiţa, ştiţi că am plătit mulţi bani)

IOVAN:
Moi je pense a toutes leş possibilites et je vous invite de retenir cette situation que ont ne peut pas finaliser le dosier jusque à la fin de l'année
(Eu mă gândesc la toate soluţiile dar trebuie să reţineţi posibilitatea că nu vom putea finaliza dosarul până la sfârşitul anului)

RALUCA:
Ils şont de enprevu... reactions de media...
Problèmes avec leş politiciens... etc... vous connaits...

la vie est avec surprize…
(Sunt neprevăzute, reacţiile media, politicienii, viaţa mai are şi surprize)

BERNARD:
qu'est ce que vous propose? (Ce propuneţi?)

IOVAN:
Şi on dépasse la fân de l'année en janvier de flutur année cerrait en Roumanie la lois qui enterdit leş adoptions internationales (Dacă trecem de sfârşitul anului în România va intra în vigoare legea care interzice adopţiile internaţionale)

BERNARD:
mal „très mal…
(Foarte rău…)

IOVAN:
Nous on doit être preparé… Moi avais une solution… (Trebuie să fim pregătiţi… Eu aş avea o soluţie…)

BERNARD:
Combien ce paye? (Cât se plăteşte?)

IOVAN:
Not much… and you can win… Vous pouvait faire une adresse de recevoire la citizenship… vous serait aussi francais… aussi roumain et vous pouvait ancheter un apartament et faire une companie de tourisme roumain-francais… Vous devenir… aussi comme francais un tres bon roumain…
(Nu mult… şi puteţi solicita să obţineţi cetăţenia română… şi avansă bani pentru un apartament…
şi o companie franceza-română de turism…)

Dna BERNARD:
O la „la la… (Incredibil)

IOVAN:
Never say never… Vosu comprend…?
(Niciodată să nu spui niciodată! Înţelegeţi?)

BERNARD:
Oui je comprends „oui… hm je suis un peut surprins… mais… (Înţeleg… da… sunt puţin surprins…)

IOVAN:
A litle business… hm… (O mică afacere)

BERNARD:
Oui… c’est posible en temps? (Da, e posibil… în timp)

IOVAN:
Dans cette semaine
Je vais faire regles toutes leş choses…
(În această săptămâna o să fac toate preparările) (către Raluca)
Să vezi tu cum cresc eu populaţia acestei ţărişoare…
şi te mai lansez şi pe tine într-o mică afacere de turism…

RALUCA:
(Îi face ochi dulci)
De aia te iubesc eu pe tine…

Ciocnesc cu zâmbetul pe buze. Încrezători în situaţie.
Apoi mănâncă cu poftă…

62 EXT. STRADA. NOAPTE 62
Victor şi Ileana merg abătuţi. Nu îşi spun nimic. Îşi văd de drum, automat. Se opresc la o trecere de pietoni. Farurile de la o maşină le luminează puternic chipurile pentru câteva clipe, ochii injectaţi ai Ilenei reacţionând la surplusul brusc de lumină… Cei doi ajung în dreptul parcului.

ILEANA
Victor… nu mai pot… vreau să mă aşez puţin.

VICTOR
Hai. Cei doi intra şi se aşază pe o bancă. Rămân tăcuţi. Ileana îl priveşte pe Victor, îl mângâie pe obraz.

ILEANA

Mergi acasă… mâine ai ore de dimineaţă.

VICTOR
Şi ce?

ILEANA
Nimic… eu mai am ceva de făcut…

VICTOR
Ce? Ce mai ai de făcut aici (gest) în oraşul ăsta la unu noaptea?

ILEANA
Mă duc să fac piaţa… Ne vedem acasă, nu mă aştepta. Ileana se ridica de pe bancă şi pleacă. Victor o priveşte lung. Se ridică şi pleacă şi el.

63. INT. GARSONIERA IOANA. SEARA. 63
Ioana face de mâncare. Aşază câţiva cartofi prăjiţi în farfurii. Mihai prietenul ei o ajuta.

IOANA:
Azi m-am simţit de căcat… după ce fetiţa a fost readusa în aşezământ iar doamna directoare mi-a spus… să stau în banca mea… că cică copilul contează… azi a adus-o pe borfelina de mă-sa…

MIHAI:

Tipo… tu acasă poţi să uiţi de probleme…

IOANA:
Măgarule… pe lumea asta nu se poate să fie şi niţică dreptate

MIHAI:
…hm poate în filme… în cele americane…

IOANA:
…şi când îi văd pe soţii Costin cât se agită şi încă mai lupta după micuţa Sandica…

MIHAI:
Draga mă laşi cu telenovelele… Am zis că bem un vin roşu…

IOANA: **(**CONT-D)
Mi se face greaţă… da greaţa… Înţelegi…

MIHAI:
Când îţi spun eu că mai bine îi de noi în Canada!?!… Noroc cu IT-ul ca eu umanismele tale „hm… nu prea facem multe puncte… Se privesc cu înţelegere. El închide televizorul de care ea e efectiv sătula din priviri. Îl mângâie ea cu înţelegere pe el pe creştetul capului…

64 INT. NON STOP. NOAPTE 64
Ileana intra în magazin. Clopoţelul de la intrare o trezeşte pe Anca care aţipise pe un scaun roşu de plastic, lângă casa de marcat. Ileana merge printre rafturi spre Anca. Anca o recunoaşte şi se ridica în picioare.

ILEANA
Bună seara.

ANCA
Bună, ce doreşti?

ILEANA
Anca… Ileana tace.
ANCA
Aşa… deci?

ILEANA
Tu îţi refaci viaţa şi eu împreună cu soţul meu şi cu copilul nostru plătim. Crezi că e bine?

ANCA
De ce crezi tu că viaţa mea te priveşte pe tine?

ILEANA
Nu viaţa ta mă priveşte pe mine… ci viaţa copilului pe care l-ai smuls de lângă noi.

ANCA
Viaţa copilului meu?

ILEANA
În afară de cum o cheamă mai ştii ceva despre ea?

ANCA
Da. Multe. Mai multe chiar decât îţi imaginezi doamna profesoară… vrei să cumperi ceva? (după un timp) Poate te reţin din cumpărături.

ILEANA

Ai şi altceva de vânzare? Sau te-ai profilat doar pe exporturi?…(*ridică vocea*) De ce vrei să nenoroceşti copilul? De ce vrei să mă nenoroceşti pe mine?

ANCA
Ce-ar fi să mergi să ţii dumneata lecţii la aia care te asculta… nu cred că te-am înghiţit nici în şcoală şi cu atât mai puţin acum… şi dacă stau să mă gândesc bine cred că

ar trebui să chem poliţia… (*râzând satisfăcută*) cred că ar fi prima oară când ar aresta o femeie cumsecade şi ar lăsa o curvă în pace… nu crezi? Poate ţi-ar prinde bine o noapte la secţie… mai vezi şi tu cum este lumea… cum trăiesc curvele astea nenorocite… hai dacă nu cumperi nimic ieşi te rog afară… Sau apăs pe alarma.

Din spatele magazinului, la gălăgia făcută, îşi face apariţia un tânăr voluminos care se apropie de cele două femei.

TONY
Ce s-a întâmplat?

ANCA
Nimic şefu'… doamna vrea să cumpere o marfă pe care noi din păcate nu o avem la vânzare…

TONY
Ce marfă?

ILEANA
(*furioasă, se controlează, îşi dă seama că nu mai are nimic de făcut*) Anca… nu-mi pare rău de tine… e păcat de Mihaela…

habar nu ai ce faci fetiţo… mă scuzaţi domnule… sunt aici în chestiuni personale… nu am venit să cumpăr nimic.

ANCA
Dacă nu vrei să cumperi te rog să mă cauţi în timpul meu liber.

Ileana se răsuceşte şi iese.
ILEANA
La revedere.

ANCA

Apropo... mâine primim marfa, va mai aşteptam pe la noi. Ileana iese fără să-i răspundă.

TONY

(încă adormit) Ce-ai mă?

ANCA

(îi zâmbeşte galeş, îl mângâie pe obraz)

O nebună... e aia mă cu care m-am judecat un an de zile să pot să-mi iau înapoi copilu'... ţi-a zis Raluca de ea.

65. INT. DIRECŢIA PENTRU PROTECŢIA COPILULUI. Zi.65.

Apare jurista însoţită de cuplul de francezi. Acestora li se prezintă fetiţa. Ei îi oferă câteva cadouri. O iau în braţe. Fetiţa e prietenoasă. Francezi sunt cuceriţi de Săndica Apare Ioana Iacobescu, care-i descoperă cu surpriză.

JURISTA:

(stânjenită de prezenţa asistenţei sociale, vorbeşte în franceză)

Ce şont des enfants... sympatiques... (Copii sunt drăguţi)

DANIEL BERNARD:

Mihaela est plus merveilleuse! (Mihaela e minunată!)

JURISTA:

(arată fetiţa din braţele asistenţei sociale) Ea este Mihaela...

(de ei se apropie un alt copil) Bogdan, prietenul ei...

IOANA IACOBESCU:

Cine sunt ăştia şi cum au ajuns aici?

JURISTA:

(face feţe-feţe şi o priveşte pe Ioana Iacobescu cu ostilitate)

Lasă acuma… îţi explic mai târziu… E o acţiune a fundaţiei. Încurajarea de contacte… cu acordul doamnei directoare…

DANIEL BERNARD**:**

La fille? Elle n’est pas malade? (Fetiţa nu e bolnavă?)

JURISTA**:**

Sans problèmes… (Fără probleme)

MADELEINE**:**

(încântată de fetiţă)

Daniel, elle est comme ta grand-mère Isabelle! (Daniel, seamănă cu bunica ta)

DANIEL BERNARD:

(zâmbeşte incredul) Tu croayez?!?
(Crezi?)

IOANA IACOBESCU:
Cine sunteţi dumneavoastră?
Şi cine v-a dat voie să intraţi aici şi să vedeţi copii? Vous êtes francais?
(Sunteţi francezi?)

DANIEL BERNARD:
Nous espérons découvrir en enfant et ofre a lui une bonne vie…
(Noi speram să găsim un copil şi să îi oferim o viaţă bună)

IOANA IACOBESCU:

Şi aţi fost înştiinţaţi că România este în curs de modificare a legislaţiei adopţiilor?

DANIEL BERNARD:

(surprins)

qu'est-ce que dit elle?

(o priveşte pe juristă suspicios) (Ce spune?)

JURISTA:

De ce nu-ţi vezi de treaba ta?

IOANA IACOBESCU:

(indignată)

ASTA este treaba mea! (francezilor, în franceză)

Cete fielle a etez prennez pour une premièrre fois d'une familiile de roumains

(Acesta fetiţă a fost adoptată de o familie română)

JURISTA:

Cette situation a ete annulée! Je connais leş choses très bien.

(Această situaţie a fost anulată! Cunosc bine situaţia.)

(Ancăi)

De ce te bagi în treburi pe care nu le ştii?

IOANA IACOBESCU:

E adevărat, nu ştiu ce afaceri învârţi, dar o să aflu!

Cuplul de francezi le privesc pe cele două femei cum se înfruntă. Cum jurista şi asistenta socială se ceartă pe

româneşte, francezii nu înţeleg ce spun dar bănuiesc că ceva nu e în regulă

DANIEL BERNARD:

Madeleine, on doit revenir… ou renoncer… (Madeline… poate ar trebui să renunţăm…)

JURISTA:

Ignorer, elle! (Ignoraţi-o!)

IOANA IACOBESCU:

(în franceză)

Avem şi un regulament, care ne interzice să dăm informaţii despre copiii adoptabili.

JURISTA:

(Ioanei, în româneşte)

Dacă nu taci, îţi jur că o să te fac să regreţi ziua în care m-ai cunoscut!

MADELAINE BERNARD:

(face o gafă)

Nous avont payé pour cette fille… (Noi am plătit pentru fetiţă)

IOANA IACOBESCU:

Oui je pense, mais ce n'est pas légale… (Înţeleg, dar nu este legal)

JURISTA:

(Ioanei Iacobescu, ameninţătoare) Te distrug!

DANIEL BERNARD:

(nevestei lui) Viens!
(Vino!)

MADELEINE BERNARD**:**

(aeriană)

Je suis triste... faits quelque chose... (Mă întristez... trebuie să fac ceva...)

DANIEL BERNARD**:**

On va apler avec monsieur Iovan... (Trebuie să vorbim cu domnul Iovan)

MADELEINE**:**

Comme tu dis...

(Cum spui)

DANIEL BERNARD**:**

Il avait de solutions... (El are soluţii)

MADELEINE**:**

Daniel, atendre cette moments de plusiers arme... (Daniel, aştept aceste clipe de atâţia ani)

DANIEL BERNARD**:**

Je te promise. Îl seriat bien... (Ţi-am promis... Va fi bine)

MADELEINE**:**

Nous ne voulons voler des enfants! Nous aimer leş enfants... et nous avons des bonnes conditions à Lyon...

(Noi nu vrem să furăm copii, noi îi iubim pe copii şi avem condiţii bune la Lyon...)

DANIEL BERNARD**:**

On va parler avec leş directeures... (Trebuie să vorbim cu conducerea)

IOANA IACOBESCU:

Anunţ direcţiunea!

Iritată Raluca îi conduce spre ieşire pe coridor pe francezi încercând să-i liniştească...

66 EXT. STRADA ŞI VITRINA MAGAZIN ELECTRONICE. NOAPTE 66

Ileana a ajuns în dreptul vitrinei. Peretele de televizoare prezintă programe diverse, o multitudine de culori şi imagini. Nimeni pe stradă. Nicio maşină. Ileana aşteaptă culoarea verde a semaforului. Traversează. Ileana merge pe stradă, luminile portocalii de la stâlpii publici creează o alternantă de umbre pe chipul împietrit al femeii. Ileana ajunge în parc. Se aşază pe bancă. Îi este frig. Se ghemuieşte. Începe să plângă încet, şi se apleacă din ce în ce, ca şi cum o greutate foarte mare o apasa. În spatele ei o lumină albă. Vântul apleacă iarba înalta şi uscată. Ileana pleacă.

67. INTERIOR. FUNDAŢIA NEW FAMILIY. ZI. 67

Doamna Bernard lăcrimează pe un scaun. Bernard, agitat fumează o ţigară. Iovan intră în trombă, cu mobilul în mână. Agitat nu glumă.

IOVAN:

Une petite communiste... îl y en a dans toutes leş

structures… Mais je vais parler avec un amis de
Bucarest, senatuer… et essayer de bloquer quelques programmes de cette Directions…

(O mică comunistă… sunt în toate structurile… Dar ar trebui să încercăm să vorbim la Bucureşti.

am un prieten senator, şi o să blocăm programele acestei Direcţii)

RALUCA:
Mai bine o inspecţie, un control ceva… şi ce e cu mucoasa aia… o sărăntoacă şi…

IOVAN:
Calm că ai zis bine… O inspecţie ceva nu strică…
Chiar mai multe… şi sanepidul… Şi poliţia… le pun eu pe jar dacă sunt aşa de sufletiste…

Monsieur Bernard, ce qui est bien à dâre qu'on demarre leş procédure de premes le statute roumain…
(Domnule Bernard, am demarat procedurile ca să obţineţi cetăţenia română…)

BERNARD:
Hm… oui… ce n'est pas mal… mais vous devez comprendre que mois… nous… on ne peut pas transférer autre l'argent… jusqu'à la fin de contract… Je démarre ici une companie… J'achette un apartament… mais ma femme attend la fillette vous devez comprendre et aussi régler leş choses… on reviendra quand toutes leş choses seront totalement solutionnées…
(Da, nu e rău… Dar trebuie să înţelegeţi că noi nu vom transfera alţi bani până la finele contractului… Am pornit aici o afacere… Am cumpărat un apartament… Dar soţia mea aşteaptă fetiţa… Vom reveni când se va rezolva…)

MADELEINE

Il peut revenir ils à Lyon avec la fille... (Pot să aducă ei fetiţa la Lyon)

Iovan accepta situaţia. Nu se lasă doborât şi impresionat va regla lucrurile cu Raluca aici de îndată.

68 INT. APARTAMENT FAMILIA COSTIN. NOAPTEA 68

Intră în casă, merge în camera de zi, aprinde lampadarul de lângă bibliotecă. Se aşază pe canapea. În biblioteca o fotografie cu Mihaela şi Ileana. Amândouă râd. Pe canapea o întreagă colecţie de cărţi de drept, fiţuici din monitorul oficial, hârtii cu legi. Ileana îşi lăsă capul pe mânerul canapelei şi îşi trage pe ea o pătură pe care o culege de pe jos.

69 INT. DGASP BIROU DIRECTOARE. ZI 69

Ioana este în picioare, furioasă. Directoarea aşezată în fotoliu continuă o explicaţie.

DIRECTOARE DPC

Nu o lua şi tu aşa Ioana... ştii foarte bine că avem câteva proiecte în derulare cu fundaţia lui Iovan... şi ştii şi tu că nu dau eu copilul din centru fără decizie judecătorească...

IOANA

Doamna directoare... nu se poate!

DIRECTOARE DPC

Ce nu se poate Ioana?

IOANA

Ce îi facem Mihaelei.

DIRECTOARE DPC

Noi?

IOANA
Da.

DIRECTOARE DPC
Noi am abandonat copilul ăsta? Zi.

IOANA
Nu.

DIRECTOARE DPC
Va avea o soartă mai bună decât oricare dintre ceilalţi… şi în plus şi celorlalţi le va fi un pic mai bine…

IOANA
Câţi copii trebuie să sacrificăm doamna directoare? Ştiţi la fel de bine ca mine ce înseamnă pentru Mihaela tot ceea ce îndură.

DIRECTOARE DPC
Mai ştiu ceva Ioana ce tu se pare că uiţi.

IOANA

DIRECTOARE DPC
Uiţi unde te afli şi cu cine vorbeşti… acum te rog să mă laşi pentru că mai am şi alte lucruri de rezolvat decât să-ţi dau ţie socoteala.

IOANA
Mie nu doamnă directoare… dar lui Andrei, Bogdan, Ramona, George şi Mihaelei da… cred că ei merită să li se justifice felul în care Iovan şi toţi ăia ca el, i-au vândut. Pentru că asta se întâmplă.

DIRECTOARE DPC
(izbucneşte)

Ieşi te rog frumos... afară!

70 INT. NON STOP. SEARA 70

Raluca intră în magazin. Sunt câţiva clienţi. Se apropie de Anca care aşază nişte marfă în rafturi. O altă fată este la tejghea.

RALUCA

Hai în spate.

Raluca o ia înainte. Anca termina de pus cele ce le mai are în coş şi apoi o urmează. Anca intra în biroul şefului care se întreţine cu Raluca.

TONY

...Şi am pregătit şi o atenţie pentru domnu-Iovan... ştiu că domnia sa gustă cu plăcere lucrurile de calitate.

RALUCA

Da Tony... văd că îţi aduci aminte bine... aşa Anca, ia te rog şi semnează hârtiile astea.

ANCA

(ia hârtiile pe care i le întinde) Aş vrea să le citesc.

RALUCA

Poftim? Să citeşti?

ANCA

Da.

RALUCA

Tony... o înveţi la proştii pe angajata ta?

TONY

(se uita peste umărul Ancăi la hârtii) Ce prostii duduie Raluca?

RALUCA

Şi tu ai învăţat Tony să citeşti?

TONY
Păi, cât am stat la „facultate”...

RALUCA
Şi ţi se pare că nu au fost bune hârtiile care te-au scos?

TONY
Săru-mânuşitele duduie Raluca... dacine a zis aşa ceva?

RALUCA
Mai Tony... cât mai trebuia tu să stai?

TONY
Trei ani.

RALUCA

Şi?

TONY
Şi cred că m-am revanşat şi fata de dumneavoastră şi fata de domnul avocat.

RALUCA
Te-ai revanşat Tony... te-ai revanşat... Bine, păstrează-le Ancuţa şi te aştept mâine pe la fundaţie.

TONY
Trec eu duduie Raluca... că tot am drum la angro... Raluca iese cu un gest de lehamite.
RALUCA
Bine bine.

71 INT. SECRETARIATUL DE STAT PENTRU

ADOPŢII. ZI 71

Crainica de la începutul filmului împreună cu o echipă mică aşteaptă că lucrările să se termine. Sala este plină. ONG-uri, parte din Bucureşti, parte din provincie. Alte televiziuni, presa. Între cei aflaţi în sala îl recunoaştem pe Noni Iovan care discuta aprins cu alţi doi participanţi la şedinţă. Se ia o pauză. Lumea se ridica. Crainica iese pe hol. Noni Iovan iese şi vine direct la ea.

NONI
Aşa... ce ziceai?

CRAINICA
Ce ne puteţi spune despre...

NONI
Despre cum s-au întors lucrurile?

CRAINICA
Da.

NONI
(se aranjează) E în direct?

CRAINICA
Ar trebui să intrăm în două minute în direct.

Noni vine aproape de cameră şi se aranjează în filtrul pe care-l are pus pe obiectiv. Caută cu privirea un loc şi apoi o întreabă pe crainica

NONI
Unde?

CRAINICA
(indică) Păi aici.

NONI

Bine.

CRAINICA
(către cameraman)
Gata? Cameramanul face semn din cap că da.

NONI
Cât mai este?

CRAINICA
(ascultă în casca)
Zece secunde... Bună ziua stimaţi telespectatori, suntem alături de domnul avocat Ion Iovan, reprezentantul fundaţiei „New Family” care participa alături de alte organizaţii la discuţiile avute aici la secretariatul de stat pentru adopţii. Ce ne puteţi spune domnule Iovan despre noua situaţie legislativă?

NONI
Toată lumea recunoaşte că nu sunt fonduri, ca birocraţia este în floare şi noi nu vrem să înţelegem că adopţia – că e internaţionala sau pur şi simplu naţională, favorizează statul, cetăţeanul şi mai ales copilul. E şansa lui! Nu i-o luaţi cedând la diferite presiuni... Copilul merita să aibă o şansă, o familie, un viitor.

CRAINICA
Dumneavoastră susţineţi adopţiile internaţionale?

NONI
Eu susţin adopţiile. În situaţia în care suntem trebuie să putem lua în consideraţie orice opţiune. Sunt atât de mulţi copii care au nevoie de o familie, de un adăpost, de o mamă şi de un tată, încât mă simt dator să repet că ceea ce primează sunt interesele micuţilor şi mămicilor şi tăticilor care se bucura de şansa pe care o primesc.

72 INT. APARTAMENT FAMILIA COSTIN. ZI 72

73

Victor priveşte la televizor interviul. Se ridica de pe canapea şi merge pe balcon. Priveşte oraşul de sus. Trafic, copii care se joacă în parc. Oameni care îşi văd zgribuliţi de viaţă.

ILEANA

(iese pe balcon după ceva timp se reazemă de margine alături de Victor)

Auzi Victore? Ne permitem un avocat?

VICTOR

Nu ne permitem nimic. Nu ne mai permitem nimic, Ilenuţa... ai văzut şi tu... Iovan apara interesele micuţilor... le mai da o şansă...

Afară începe să fulguie.

ILEANA

Uite Victore... a început să ningă...

74 INT. MAŞINA NONI. ZI 73

Noni opreşte în faţa biroului de la fundaţie. Iese din maşină şi se grăbeşte înfrigurat să intre. Stinge ţigara pe care o are în gură şi apoi intră pe uşa mare.

75 INT. FUNDAŢIA „NEW FAMILY". ZI. 74

Noni intra în birou. Raluca îl aştepta.

NONI

A venit ăla cu hârtiile?

RALUCA

Nu încă...

NONI

Fă-mi şi mie un ceai te rog. Noni se aşază la birou şi începe să studieze dosarul Mihaelei. Pe ferestrele mari se vede Tony.

RALUCA
Uite-l că vine.

NONI
Foarte bine. Uşa de la birou se crapa şi Tony baga capul.

TONY
Să trăiţi... sarumâna. Tony intra şi se apropie de Noni.

NONI
Mai Tony... am înţeles eu bine sau tu te-ai cam bine cu Ancuţa.

TONY
Păi de ce să nu mă am domnu-Iovan? E fată bună.

NONI
Este, Tony este. Ai adus hârtiile?

TONY
(căutând în servieta printre multe altele) Adus.

NONI
Şi aşa... a? Ţi-a căzut cu tronc.

TONY

Uite-le. Tony întinde hârtiile pe care Noni le apucă. Amândoi ţin de o parte şi de alta a hârtiilor, Tony nu le lasa, zâmbeşte.

NONI
(le lasa şi scoate nişte bani) Bine... Aşa cred că le laşi mai uşor.

TONY (CONT-D)
Le las de tot şefu'

NONI
Mulţumesc. Tony da să plece.

RALUCA
(privind hârtiile)
Dar cedarea în tutelă?

NONI
(către Raluca) Poftim?

TONY
(din uşă)
Ce atâta grabă? După ce-l obţine pe copil...

NONI
(mai în glumă mai în serios) Tony! Ai grijă!

TONY
Sarumâna. Am domnu-Iovan. Am.

73 INT. GARSONIERA IOANA. NOAPTE 73

Mihai şi Ioana aranjează bradul de Crăciun. Un brad micuţ, pe care cei doi îl împodobesc cu atenţie. Ioana are ochii roşii de plâns.

IOANA
Dacă ţie ţi s-ar fi întâmplat, crezi că ajungeai aici?

MIHAI
Mie nu mi s-a întâmplat... Ioana, vine Crăciunul... ne bucurăm de...

IOANA
Ne bucurăm? De ce?

MIHAI

Măcar... nu-ţi place brăduţul? Ioana îl priveşte cu dragoste. Vrea să-i răspundă şi tace. Mihai scoate o ghirlandă argintie.

IOANA

(agaţă un globuleţ)

Asta unde crezi că mai are loc?

MIHAI

Mai are... uite.

IOANA

(se uita la un îngeraş pe care îl ţine în mână) Vreau să-ţi mai zic ceva.

MIHAI

Nu... hai mai să...

IOANA

(îl întrerupe)

Ăştia mici plătesc! Crezi că tu sau eu plătim?

MIHAI

Da... şi eu şi tu plătim tot.

IOANA

Noi nu. Părinţii noştri nu. Ei au primit nota de plată Mihai. Ei plătesc şi nu oricum. Vânduţi cine ştie cui, trădaţi în ce au ei mai de preţ.

MIHAI

Şi crezi că viaţa ta este scutită de toate astea?

IOANA

Nu Mihai. Dar eu am o viaţă.

MIHAI
Şi ei nu?

IOANA
Nu viaţa pe care ar fi putut să o aibă.

MIHAI
Iar mă iei cu poate.

IOANA
Da, iar.

MIHAI
Şi nu vrei să petrecem un Crăciun ca toţi oamenii?

IOANA
Ba da, Mihai...

74 INT. APARTAMENT TONY. NOAPTE 74

Tony şi Anca stau la masă, plină de mâncare şi băutură, alte pachetele – genul celor de la bijuterie – şi teancul de bani stau alături.

TONY
Ei? Ce zici?

ANCA
(se bucura de cerceii şi bijuteriile noi) Sunt frumoase.

TONY
Sunt din aur... păi... Eşti femeia mea... cum mă-sa să umbli ca toate sărăntoacele mă? Hm?

ANCA
Dă mai Tony.

TONY

(în timp ce mănâncă)

Să aibă vreunul tupeu să se mai ia de tine... că-i rup capu'... Ia pune pe tine şi aia. Anca scoate o pereche de chiloţi şi un sutien din două cutii împachetate cu grijă.

ANCA

Acu?

TONY

Da ce?

ANCA

(râde)

Nimic. Anca începe să se dezbrace. Tony mănâncă şi se uita la ea.

TONY

(râzând cu o umbră de ameninţare)

Ascultă la mine Ancuţa... să nu aud că eu te-mbrac ca să mi te dezbrace alţii... gata! Altfel... mâna care mângâie poate să şi pocnească...

ANCA

(se apropie de el, îi sărută mâna) Tony!

Tony se şterge la gură şi o trage pe piciorul lui. Anca se aşază şi-şi petrece braţul lipindu-se de el.

TONY

Eu aţâţă-ţi zic. Şi o singură dată.

ANCA

(şoptit)

Tony. Te iubesc. Tony o ia pe sus şi o trânteşte pe canapea. Din aproape în aproape ajung să facă amor pe covor. În cele din urmă Tony se ridica, transpirat, face câţiva paşi şi îşi aprinde o ţigară din pachetul aflat pe

masă. Se trânteşte pe fotoliu. Anca

trage o pătură de pe canapea şi se înfăşoară în ea. Vine şi se aşază la picioarele lui Tony.

TONY
(meditativ, pufăind)
Băi Anca... vine Crăciunul şi noi n-am făcut pom!

75 INT. DGASP CAMERA COPII. ZI 75
Se aud colinde. Copii se aleargă de colo-colo. Raluca trece valvârtej pe coridoare. Intră într-o sală unde mai mulţi copii se joacă. Îi face un semn îngrijitoarei. Aceasta se apropie de ea. Îi dă un parfum. Îi şopteşte ceva. Îngrijitoarea iese şi rămâne de şase la uşă. Raluca aşază geantă pe un scăunel, desface fermoarul şi scoate un laptop. Se învârte prin cameră, da de Mihaela, îi dă un baton de ciocolată, o ia în braţe şi o aşază în faţa laptopului. Apoi Raluca tastează cu dexteritate. Raluca instalează o cameră web, rapid, pe laptop. Potriveşte camera să o vizeze pe fetiţă.

RALUCA
Mihaela? Uite vezi? Aici eşti tu.

Mihaela nu răspunde. Are în braţe arlechinul. Rămâne în faţa laptopului, absenta. Ceilalţi copii se joacă. Mai aleargă.

RALUCA (CONT-D)
Mihaela... hai repeta după mine... Mihaela? Ia zi aşa: „Bon jour”... hai puiule... zi după mine „bon jour”... Mihaela se uita când la ea când la laptop.

VOCE
(distorsionată)

Bon jour ma petite chérie!

RALUCA
Mihaela… zi ceva.
Mihaela o priveşte pe Raluca, apoi priveşte la ecranul din faţa ei. Rămâne tăcută.

76 INT. SALA DE JUDECATĂ. ZI 76
În sala lume. Judecătoarea numeşte următorul caz aflat pe ordinea de zi. Ioana şi Ileana se ridică şi merg spre ieşire. Victor o ajuta pe Ileana să meargă.

IOANA
O să puteţi face recurs.

VICTOR
Recurs la ce Ioana? Cei trei ajung afară. Ileana se aşază pe scări.

ILEANA
Doamne doamne… păcătoasa mai sunt…

VICTOR
Ileana.

ILEANA
Mâine începe şcoala… nu?

VICTOR
Da.

IOANA

Nu te las Ileana… am să te ajut cât pot de mult.

ILEANA
Are dreptate Victor… recurs la ce?

IOANA

(înfrânta de depresia femeii)

Trebuie să merg la serviciu. La revedere. Ioana pleacă prin zăpadă. Cei doi rămân pe scările tribunalului.

77 INT. DGASP HOL ŞI CAMERA COPII. ZI 77

Anca intra în direcţie şi aleargă pe holul lung. Ajunge la camera copiilor. Intră. Se repede la Mihaela şi o ia în braţe.

ANCA

Hai la mama! Hai la mama, că te ia acasă.

Ancuţa o strânge la piept pe Mihaela. Îngrijitoarea luată prin surprindere se apropie de Anca.

ÎNGRIJITOARE

Trebuie să aveţi dosarul gata şi avizat de doamna directoare.

ANCA

Vine şi dosarul… vine şi dosarul…

Tony intra cu Ioana. Ioana se apropie de Anca care o ţine în braţe pe Mihaela. Anca se ridică cu tot cu copil.

IOANA

Am să urmăresc copilul iar dacă o să…

ANCA

(cu ură) Dispari! Ioana tace.

Ceilalţi copii se aduna de jur-împrejurul ei.

80 INT. APARTAMENT TONY. ZI 80

Cei trei intra în apartament. Anca este fericită. O sărută pe fetiţă. Apoi pe Tony.

81 INT. FUNDAŢIA „NEW FAMILY”. ZI 81

Noni şi Raluca. Noni îşi aprinde nervos o ţigaretă.

RALUCA
Noni… aici ziceam că…

NONI
Mai lasă-mă dracuân pace. Adu mai bine o scrumieră.

RALUCA
Nu trebuie să fi bădăran.

NONI
(pufăie) Nu zău?

RALUCA
Acum…

NONI

După ce-mi scapă atâta bănet printre degete tu vrei să nu fumez în birou că nu-ş' ce regulă ai inventat tu? Ha? Bine. Merçi beaucoup… marş şi aduo scrumieră.

EXT /INT ORAŞ. APARTAMENT TONY. ZI.

Ioana Iacobescu trece pe străzi în grabă. E o frumoasă zi de iarnă. Salută câteva persoana care îi răspund cu simpatie. Urcă scările într-un bloc. Sună la uşă.

E apartamentul lui Tony. Deschide acesta uşa. În camera e Anca cu Mihaela.

ANCA
(*iritată*)
Ce caută ăsta aici?

TONY:
Aha… Inspecţia?!? Intraţi… fetiţa e bine… Dacă mai veniţi tot aşa pe neanunţate… Mâine poimâine… poate daţi… peste Ancuţa mireasa… (*fără fiţe către ea*) … că nu

aveţi de ce… e doamna mea… şi fetiţa e bine… ce credeţi că strică un copil la casa omului… hm… oricând puteţi veni… până ne mai prindeţi… ca în două trei luni poate băgam actele de Canada. Nu e problema cu fetiţa ca oriunde mai mult decât aici dac ai un copil nu te lasa nimini de izbelsite… Fiţi sigură că Ancuţa nu o să îşi lase fetiţa aici… o iubeşte mult… lângă mine şi-a dat seama… N-o las eu să se ia după unul şi unul… O să îi mai fac şi eu câţiva… Măcar doi băieţi şi o fată… ca eu am crescut singur şi ştiu cum e… N-o să găsiţi pe fetiţă în casa mea niciodată plânsă… Dreptatea o fac oamenii nu legile…

Dincolo Anca închide uşa cu copilul în braţe. Tony îi zâmbeşte liniştit. Anca face semn că a înţeles. Se retrage, totuşi zâmbind… Părăseşte blocul. O ai înainte pe drumul umplut de soarele dimineţii. Pe gânduri. Dar asta e!

78 INT. SCOALA LABORATOR ŞTIINŢELE NATURII. ZI 78

Ileana se ridică şi aduce în faţă, din cele câteva planes agăţate lângă tablă, ochiul. Scrie pe tabla titlul lecţiei. Elevii deschid caietele, încep să scrie.

ILEANA

Aşa. Şi vom începe cu ochiul… dar până trecem la descrierea efectivă a acestuia să vedem de ce acest analizator sau oricare altul… după cum ştim sunt cinci simţuri… care ar fi acestea? Ştim?

FAŢĂ 1

Gustul, mirosul, auzul…

ILEANA

Aşa… şi (gest) …

FAŢĂ 1

A… pipăitul şi… a da văzul.

ILEANA

Aşa… văzul, auzul, gustul, mirosul şi pipăitul… păi uitam exact analizatorul de astăzi?… senztiile de cald rece, de echilibru – senzaţiile proprioceptive – vor fi şi ele discutate în orele următoare. Filosofii spun că nimic din ceea ce gândim, din ceea ce să se afle în intelect nu ajuns aici fără să fi fost mai întâi achiziţionat pe calea celor cinci simţuri, într-un fel sau altul aceştia furnizează materia primă a cunoaşterii… putem cunoaşte lumea fără ajutorul lor?… Desigur că nu… iar dintre toţi analizatorii, dintre toate organele de simţ ochiul are o importantă aparte. Cum vedem? Cum vedem o culoare? Cum vedem ziua? Cum vedem noaptea? Cum funcţionează ochiul? Care este anatomia acestuia? Ce îl stimulează? În cazul ochiului vom vorbi despre… lumina aşa cum bănuiţi…

Ileana merge spre fereastră. De departe, printre crengile uscate ale copacilor se distinge silueta Ilenei la fereastră.

79 INT. APARTAMENT FAMILIA RĂDULESCU. SEARA 79

Pe holul de la apartament. Tony cu Anca şi cu Mihaela sunt pe punctul de a pleca. Mama Ancuţei a pregătit un pachet pe care îl strecoară în sacoşa pe care o duce Tony.

TONY

Hai mama-soacră că nu trebuie… avem de toate…

MAMA ANCĂI

E pentru copil Tony… doamne frumoasă e! ptiu! Să nu te deochi!

ANCA

Hai că mi-o deochi şi dup-aia tot pe mine cade măgăreaţa! Cei trei ies pe holul blocului.

TATĂL ANCĂI
(brusc, hotărât)
Stai aşa... stai puţin Anca. Tatăl Ancăi dispare în casă. Cei trei aşteaptă nerăbdători. Anca îi aranjează căciuliţa fetei. Apare tatăl Ancăi.

ANCA
Ce ai mă? Ce te-a apucat?

TATĂL ANCĂI
De la tataia!

Îi prinde în piept fetiţei decoraţia pe care a primit-o de la Ceauşescu. Pe Tony îl bufneşte râsul, pleacă făcând semn cu mâna. Anca îl priveşte lung pe tatăl ei şi se răsuceşte şi îl urmează pe Tony cu fetiţa în braţe. Cei doi bătrâni rămân în cadrul uşii.

80 EXT. STRADA BLOC. SEARA 80
Cei trei ies din scara blocului şi merg prin zăpadă. Fetiţa se joacă cu decoraţia prinsă în piept. Apoi uită de ea şi-l strânge pe arlechin la piept. Anca o priveşte în timp ce Tony descuie Nova albă. Tony urca în faţa şi Anca împreună cu Mihaela urca în spate.

81 INT. NOVA. SEARA 81
Tony îşi freacă mâinile de frig, suflă în palme. Priveşte prin parbriz. Aprinde farurile. Pe aleea blocului, în bătaia farurilor se vede cum vine un copil cu o sorcovă. Este băiatul care se uita la televizor la începutul filmului.

TONY
Ia uite-l şi p-asta... încă mai umblă cu sorcova.

Anca priveşte pe geam. Puştiul trece pe lângă maşină şi o priveşte pe Anca, nu se opreşte. Mihaela sta cu Arlechinul în braţe.

ANCA
Acu-ncotro?

TONY
Păi zi tu.

MIHAELA
(se ridica)
Unde melgem? Unde?

Mihaela priveşte înainte. În braţe arlechinul, în piept decoraţia. Maşina porneşte încet. Mâinile Ancuţei o susţin pe fetiţă care priveşte drept înainte printre cele două scaune.

EPILOG

(cu litere negre pe ecranul alb)

În România, cifrele de adopţie din ultimii ani au scăzut fiind departe de valorile neoficiale verificate de diferite organisme internaţionale.

Moratoriu din 2001 a stopat adopţiile internaţionale şi încearcă să controleze şi încurajeze fenomenul intern.

Personaje, nume, situaţii sunt fictive, dar inspirate de un caz real.

SFÂRŞIT